

argo

Ediční
plán
2024
červenec
—
prosinec

foto © Luis Mora

6

Margaret Atwoodová

A jestli umřeli, žijí tam spolu dodnes

Populárně-naučná a odborná literatura 68

Mimo edice — 70
 Edice Capricorn — 77
 Edice Aliter — 78
 Edice Crossover — 79
 Edice ZIPP — 82

Beletrie 6

Nejočekávanější tituly — 6
 Světová beletrie mimo edice — 14
 Edice AAA — angloameričtí autoři — 24
 Mýty, pohádky a legendy — 28
 Literatura nejen pro ženy — 29
 Světová poezie — 33
 Česká poezie — 34
 Česká beletrie — 35
 Thrillery a detektivky — 42
 Sci-fi a fantasy — 45
 Komiks — 52
 Literatura pro děti a mládež — 58

Kazuo Ishiguro

Když jsme byli sirotci

24

15

Serhij Žadan

Jazz na Donbasu

Historická literatura 84

Mimo edice — 86
 Edice Ecce Homo — 87
 Edice Memoria medii aevi — Paměť středověku — 88
 Edice Itineraria — 89
 Edice Knihovna německého historického myšlení — 90
 Edice Historické myšlení — 91
 Abecední seznam autorů a překladatelů — 94
 Kontakty — 96

nakladatelství argo

Beletrie

6-67

Margaret Atwoodová

Margaret Eleanor Atwoodová se narodila roku 1939 v Ottawě. Za svou tvorbu po zásluze získala četná literární ocenění včetně Ceny Franze Kafky a je považována za nejvýznamnější kanadskou spisovatelku současnosti. Publikovala více než pětadvacet knih, z nichž nejznámější je patrně *Příběh služebnice* (Argo 2017), který se stal předlohou k filmovému zpracování i úspěšné seriálové adaptaci. K nejvýraznějším dalším románům patří zejména *Žena k nakousnutí*, *Slepý vrah*, *Přežívá nejmudnější* a *Kočičí oko* (Argo, 2022), jež bylo v roce 1988 nominováno na Bookerovu cenu.

A jestli umřeli, žijí tam spolu dodnes

Z angličtiny přeložila Kateřina Klabanová

Nejnovější povídkový soubor oceňované kanadské autorky rámuje reflexe šťastného soužití a proměny času po ztrátě nejbližší bytosti. Margaret Atwoodová dnešních dní alias Nell vzpomíná na ztřeštěnosti podzimu života, toulky milovanou přírodou či na snahu zvěčnit kocoura v přebásnění Tennysona. Probírá se tchánovou pozůstalostí a vlivem války na lidskou psychiku. Zakopává o věci, které nám zůstávají po tom, kdo vlastně nikdy tak docela neodešel. A dál píše. O matce, jež neodpovídá společenským představám, o mimozemském stvoření, které za pandemie baví lidstvo v karanténě absurditou našich dávných příběhů, o přetělení šneka do bankovní operátorky. Rozmlouvá s Orwellem nebo glosuje historii očima umučené anticé filozofky. A je přitom břitká a neodolatelná jako vždycky.

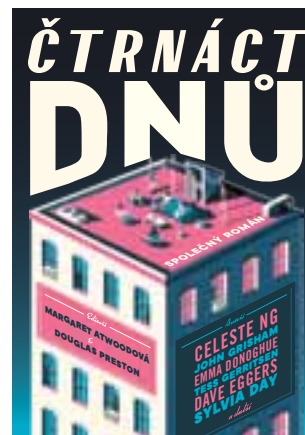
Gazela a Chřástal

Z angličtiny přeložila Dominika Křestánová

Gazela a Chřástal je nejen příběhem velké a zničitelské lásky, ale i strhující a varovnou vizí budoucnosti. Hlavní hrdina Sněžný alias Jimmy, jak se mu říkalo v dobách před vypuknutím moru, jenž vyhladil veškeré lidstvo, bojuje o přežití ve světě, kde je možná posledním žijícím člověkem, a truchlí nad ztrátou svého nejlepšího kamaráda Chřástala a jejich společné lásky, krásné a nepostižitelné Gazely. Jeho jedinými společníky jsou zelenooké Chřástalovy děti, výsledky genetického experimentu jeho vizionářského přítele. Ve snaze vyrovnat se s minulostí se Sněžný vydává po vlastních stopách do míst, kde ještě nedávno stávalo moderní, výstavní město a kam se po konci civilizace rychle vrací divočina. Obraz nepřilíh vzdálené budoucnosti, který Margaret Atwoodová v románu vykresluje, je ve své tíživé pravděpodobnosti nejen znepokojivý, ale i varovný...

Čtrnáct dnů

Z angličtiny přeložila Eva Klimentová

Soubor povídek o počátku pandemie v New Yorku vymyšlený Margaret Atwoodovou.

Koncept spočívá ve hře pro celou skupinu autorů. Výchozí situace: Kdo stihl před karanténou odjet z města na venkov, udělal to. Statisíce lidí však v New Yorku zůstaly, třeba jako obyvatelé jednoho činžáku. Skoro nikam se nesmí, ale střecha je pěkně plochá a dá se tam posedět. Někdo přinese křeslo, někdo basu piv a lidé se tam začínají scházet, bez mobilů, zato každý se svým příběhem. Soused pozná souseda a hned se pandemie překonává o něco lépe.

Mezi další autory povídkového souboru patří Neil Gaiman, David Byrne, John Grisham, Dave Eggers a další.

Již vyšlo

Kočičí oko, Alias Grace, Svědectví, Příběh služebnice, Penelopiáda, Z hlubin

Carlo Vecce

Historik, italský filolog a profesor Carlo Vecce je jeden z nejvýznamnějších odborníků na osobnost Leonarda da Vinci a renesanční kulturu. Řídil programy kulturní spolupráce v Indii a Číně a byl zvolen členem prestižní italské akademie věd dei Lincei. V současnosti působí jako profesor na Neapolské univerzitě. Fascinace světem Leonarda da Vinci má dávné kořeny a obvykle se lidé zajímají pouze o určité „mytické“ prvky, jako je slavný úsměv Mony Lisy, nebo o záhadné téma Da Vinciho kódu. Vecce ale ve své knize odhaluje důležitější věci, než jsou tajemství a záhady.

„Román, který vzbudil celosvětový zájem.“

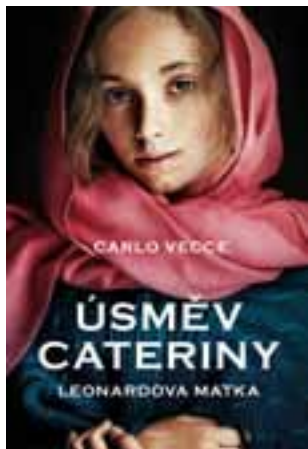
L'Espresso

Byl Leonardo da Vinci, jeden z největších malířů a vědců italské renesance, syn otrokyně a Ital jen z poloviny?

Úsměv Cateriny

Leonardova matka

Z italštiny přeložila Pavla Přívozníková

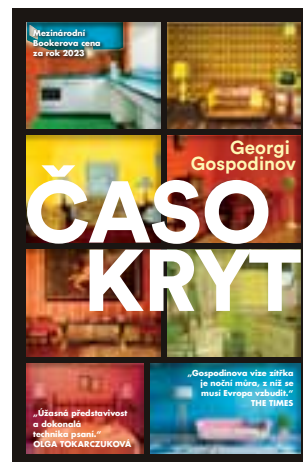

Caterinu, čerkeskou princeznu, unesli v horách na Kavkaze, prodali do otroctví a poslali do Benátek. Tam potká mladého notáře Piera da Vinci, který ji z otroctví vysvobodí. Caterina byla divoká a nezkrotná, svobodná jako vítr. Její život se odehrával mimo čas a zdálo se, že už od mládí sliboval světlou budoucnost. Její neuvěřitelná cesta začíná v Tanais, poslední benátské kolonii na ústí Donu, a vede přes Černé a Středozemní moře. Vidí Konstantinopol v předvečer tureckého dobytí, Benátky zázračně plující na hladině moře a Florencii v celé renesanční kráse, kde najde útočiště. V rodině da Vinci znovu pocítí svobodu a důstojnost jako žena i lidská bytost. Jednoho ze svých synů miluje více než svůj vlastní život. Ví, že i on ji miluje stejně. Chce mu dát vše, co má: svou nekonečnou lásku k životu, ke tvorbě a ke svobodě. Jméno toho dítěte znamená všichni: je to Leonardo. Caterinin příběh je příběhem mnoha z nás, je to skutečný příběh lidství.

Časokryt

Z bulharštiny přeložil David Bernstein

V románu využívá autor fiktivní postavu Gaustina k tomu, aby popsal život s deficitem budoucnosti. Život, ve kterém čas neplyne lineárně, ale stává se součástí nás samých. Gaustin, který dokáže přeskakovat čas jako lesní potůček, se snaží o zdánlivě nemožné – léčit lidi pomocí minulosti.

Gaustin, Gospodinovovo alter ego, našel způsob, jak vytvořit kliniku času, kde se lidé trpící ztrátou paměti mohou vrátit do doby, kdy se cítili nejlépe. Tato nemoc, jakási dlouhotrvající časová amnézie, se během vyprávění proměňuje v nemoc, kterou trpí celá společnost. Ta se stává obětí jakési kolektivní „Alzheimerovy choroby“, což vede různé země v Evropě k rozhodnutí dát občanům možnost volby, aby v referendu rozhodli, v jaké historické epoše chtějí žít.

Tato kniha je osobní i politická. Její autobiografické prvky vypráví životní příběh svého autora. Trefnými komentáři minulého, současného a vlastně i budoucího dění je ale také hluboce společenská. Od svého vydání opakovaně generuje paralely se současným politickým a společenským děním.

Vítězný román Mezinárodní Bookerovy ceny 2023 „Navýsost aktuální... Zábavné, absurdní, ale i děsivé.“

Guardian

Georgi Gospodinov

Georgi Gospodinov (*1968) vystudoval bulharskou filologii na univerzitě v Sofii a stal se doktorem nové bulharské literatury na Institutu literatury při Bulharské akademii věd. Působí jako literární kritik v Ústavu literatury Bulharské akademie věd. Je redaktorem časopisu *Literaturen Vestnik*, týdeníku *Dnevnik* a také působí jako redaktor pro Bulharsko v oxfordském literárním časopise *Orient Express*. Píše poezii, prózu i drama. V roce 2023 obdržel, jako první bulharský spisovatel, Mezinárodní Bookerovu cenu za román *Časokryt*. Za tento text získal v roce 2021 i evropskou Cenu Strega. Georgi Gospodinov patří mezi nejpobulárnější a nejpřekládanější současné bulharské autory. V Bulharsku a také mimo Bulharsko posbíral nejvíce literárních cen ze všech bulharských autorů.

Sally Rooneyová

Sally Rooneyová (* 1991) vystudovala anglistiku na Trinity College v Dublinu; na studiích se věnovala i politologii a debatním soutěžím. Tyto tři zkušenosti – literatura a umění, politický přehled a schopnost argumentace – výborně zužitkovala ve svém debutovém románu *Rozhovory s přáteli* (Conversations with Friends, 2017), z nějž se zakrátko po vydání stal neočekávaný bestseller a jenž Rooneyovou katapultoval mezi nejuznávanější současné anglofonní autory. Ještě větší úspěch u kritiky i čtenářů pak zaznamenal její druhý román *Normální lidi* (Normal People, 2018). Na popularitě oběma knihám ještě přidala jejich zdařilá televizní zpracování.

foto © Patrick Bolger

Intermezzo

Z angličtiny přeložila Anna Štádlarová

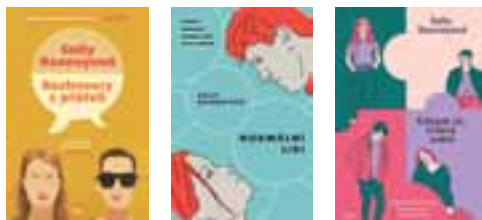
Kromě toho, že jsou bratři, toho Peter a Ivan Koubek nemají příliš společného. Peterovi je přes třicet a v Dublinu pracuje jako právník. Je úspěšný, schopný a působí jako člověk, jehož nic nevyvede z míry. Po otcově smrti však neusne bez prášků a přes hlavu mu přerůstá i vztah se dvěma velmi odlišnými ženami – jeho první láskou Sylvíí, k níž pořád něco cítí, a vysokoškolačkou Naomi, které je celý svět k smíchu.

Ivan je dvaadvacetiletý závodní šachista. Vždycky si připadal jako společensky neobratný samotář, který se nonšalantnímu staršímu bratrovi nepodobá ani pramálo. Krátce po ztrátě otce se Ivan seznámí s Margaret, o několik let starší ženou s vlastní pohnutou minulostí, a rychle spolu navážou intenzivní vztah.

Pro oba truchlící bratry i jejich lásky nastává nové mezidobí. Čas touhy, beznaděje i nenadálých možností, během něhož dostanou šanci zjistit, kolik jejich život unese, aniž by se docela rozpadl.

Již vyšlo

Rozhovory s přáteli, Normální lidi, Kdepak jsi, krásný světe

Chci

Z angličtiny přeložila Tereza Marková Vlášková

Gillian Andersonová v této přelomové knize uvádí sbírku anonymních dopisů stovek žen z celého světa, včetně svého vlastního.

Co chcete, když se nikdo nedívá?
Co chcete, když je zhasnuto?
Co chcete, když jste anonymní?

Když mluvíme o sexu, mluvíme o ženství a mateřství, nevěře a zneužívání, souhlasu a respektu, spravedlnosti a rovnostářství, lásce a nenávisti, rozkoši a bolesti.

A přesto o něm z nejrůznějších důvodů (některých složitých, a jiných vůbec ne) řada z nás nemluví. Svě nejhlubší a nejintimnější obavy i fantazie skrýváme uzamčené v sobě, dokud se neobjeví někdo s klíčem.

Ten klíč je tady.
Co chcete vy?

Gillian Andersonová

Gillian Andersonová je oceňovaná filmová, televizní a divadelní herečka. Mimo jiné získala dvě ceny Primetime Emmy, dva Zlaté glóby, tři Ceny Sdružení filmových a televizních herců a Evening Standard Theatre Award. Kromě své herecké práce je Gillian celosvětově známá také pro svůj aktivismus a charitativní činnost. V minulosti byla spolu s Jennifer Nadelovou autorkou bestselleru *Sunday Times We: A Manifesto for Women Everywhere*. V loňském roce založila značku wellness nápojů G-Spot, která povzbuzuje ženy, aby přijaly svou jedinečnou sílu. V roce 2016 byla Andersonová za své zásluhy v oblasti dramatu jmenována čestnou členkou Řádu britského impéria (OBE). Žije v Londýně se svými třemi dětmi.

foto © Sášha Gusov

Miloš Urban

Miloš Urban (*1967) je autorem řady románů, povídek a novel, z nichž mnohé si našly cestu i k zahraničním čtenářům. Z jeho tvorby nejvíce zaujaly romány *Sedmikostelí* (Argo 1999), *Praga Piccola* (Argo 2012), *Lord Mord* (Argo 2008) nebo *Santiniho jazyk* (Argo 2005), podle něhož vznikl televizní film v režii Jiřího Stracha (2011). Zatím poslední román *Továrna na maso* z prostředí holešovických jatek vyšel v roce 2022. Podle románu *Hastrman* vznikl stejnojmenný film v režii Ondřeje Havelky, který v roce 2018 získal ve čtyřech kategoriích ocenění Český lev.

**Nový román držitele ceny
Magnesia Litera.**

Dr. Alz

Důchodce Gustav Molitor, bývalý nakladatelský redaktor, je vyzooměn lékařem o své počínající progresivní demenci. Ve hře je Alzheimerova choroba, ale Gustav, přestože ví, že „začíná blbnout“, si začne psát poznámky o příznacích v přesvědčení, že jeho diagnóza je snad jiná. A aby si cvičil mozek a oddálil neodvratný konec, rozhodne se napsat vše, na co je schopen si ještě vzpomenout. Sám pak s překvapením zjišťuje, kolik se v trapných a smutných vzpomínkách může skrývat humor.

Již vyšlo

Továrna na maso, KAR, Hastrman, Stín katedrály, Závěrka, Michaela, Praga Piccola, Poslední tečka za Rukopisy, Urbo Kune, Přišla z moře, Sedmikostelí, Santiniho jazyk, Lord Mord, Boletus Arcanus

Černý rok: Válka mafie

Přeložil Jiří Popiolek

Velkolepé kriminální drama s prvky thrilleru od mistra napětí Jozefa Kariky je přímým pokračováním románu *Černá hra*. Mafiánského bosse Petra Štarcha čeká nejhorší rok v životě. Cesta za mocí a vysněným rájem se mění ve strmý pád do pekla. Nejlepšímu kamarádovi pomáhá zprivatizovat velkou továrnu, jenže o miliardový majetek má zájem i mocný a nemilosrdný oligarcha, který jde přes mrtvoly. Nesmělý překupník s drogami Zolo Čonka rozšiřuje své impérium a sní o mezinárodním byznysu. Naráží ale na překážky, z nichž tou největší můžou být jeho bratři. Zkorumpovaný úředník Alexander Vokoš rozehrává stále nebezpečnější hry a dostává se až ke všemocnému premiérovi, který ztrácí půdu pod nohama. Všichni prožívají černý rok, který se snadno může stát jejich posledním. Toužili po lepším životě, vlivu a bohatství, ale dostali jenom násilí, smrt a temnotu.

Již vyšlo

Strach, Černá hra, Trhlina, Tma, Na smrt, Propast, Smršť, Hlad / Žízeň, Hlubina

Připravujeme

Černá hra (nové vydání)

Jozef Karika

Jozef Karika, narozený v roce 1978 v Ružomberku, je slovenský spisovatel a novinář, bestsellerový autor, který prodal v České republice a na Slovensku více než 350 000 výtisků svých knih. V největší knižní anketě na Slovensku – Martinus Kniha roku 2014 – se umístil na prvním místě mezi TOP 5 autory, o dva roky později skončil druhý. Za romány *Propast* a *Černá hra* je dvojnásobným držitelem Ceny literární kritiky Zlaté pero, dále pak osminásobným držitelem Zlaté knihy a trojnásobným Platínové knihy (za romány *Ve stínu mafie*, *Trhlina* a *Propast*). Román *Strach* se stal nejlepším hororem roku 2017 v Polsku, *Trhlina* pak v roce 2017 získala nejprestižnější slovenskou čtenářskou cenu Anasoft litera. Na motivy tohoto románu natočil v roce 2019 režisér Peter Bebjak stejnojmenný film, který svou návštěvností přepisoval na Slovensku historii. Roku 2022 vyšel v Argu autorovi román *Hlad. Žízeň*. Roku 2023 horor *Hlubina*.

foto © Richard Klíčník

Orhan Pamuk

Turecký spisovatel, romanopisec, scenárista, esejist a novinář. Nositel Nobelovy ceny za literaturu za rok 2006. Jeho dílo bývá řazeno k postmodernismu. Vzdělával se v soukromé škole v Istanbulu, od roku 1970 tři roky studoval architekturu, pak ale studium přerušil a zapsal se na žurnalistiku, protože se rozhodl, že se stane spisovatelem. Ve dvaadvaceti napsal svůj první román *Pan Cevdet a jeho synové*. Tento román vyhrál literární cenu za románovou prvotinu, navzdory tomu však trvalo čtyři roky, než se dočkal vydání. V roce 2006 obdržel Nobelovu cenu za literaturu.

„Brilantně napsaný, košatě a bujaře vyprávěný příběh o ničivé pandemii, ale také studie o mentalitě a historická úvaha o rozpadu osmanské říše.“

Dirk Fuhrig, Deutschlandfunk

Morové noci

Z turečtiny přeložil Petr Kučera

Dosud vcelku bezvýznamný ostrov Minger ve Středozemním moři zasáhne v roce 1901 morová rána. Na boj s epidemií je z Istanbulu vyslán lékařský výbor, jehož členy jsou i dcera a zeť sesazeného sultána Murata V. Vrchní hygienik je za záhadných okolností zavražděn a ostrov vře nejen střetem mezi zastánci racionálních vědeckých metod a fatalistickým odporem k protiepidemickým nařízením, ale i etnickým napětím mezi Řeky a Turky, mezi křesťany a muslimy. Když pak Francouzi a Angličané uvalí na ostrov blokádu, aby se nákaza nešířila do Evropy, ospalá osmanská provincie, dokonale odříznutá od okolního světa, jako by se náhle probudila z letargie a stává se dějištěm nekonečného kolotoče zvrátů: pučů a protipučů, boje modernistů s náboženskými fanatiky, rychlého střídání státních forem i překotného a absurdního budování nového mingerského národa. Jako ve vypouklém zrcadle prezentuje Pamuk ve svém rozsáhlém, dramatickém historickém románu s velmi aktuálním přesahem nejen osmanskou společnost na přelomu století, ale i grotesknost vytvářené oslavých národních historií a mýtů.

Již vyšlo

Cosí divného v mé hlavě, Rusovláska, Jmenuji se Červená, Nový život, Muzeum nevinnosti, Istanbul, Bílá pevnost, Černá kniha, Tichý dům, Sníh, Jiné barvy

Jazz na Donbasu

Z ukrajinštiny přeložil Miroslav Tomek

Nepříliš úspěšného marketingového specialistu Hermana jednoho rána probudí nepříjemný telefonát: jeho bratr, majitel benzínky kdesi ve východoukrajinské stepi, záhadně zmizel. Herman se vydává do svého rodného města, aby tam převzal rodinný podnik. Během dramatického zápasu s mafiánskou konkurencí znovu objevuje ztracený vztah k domovu, sílu přátelství i lásku. Hledání to však není snadné, neboť realita je zde, na okraji Evropy, věcí proměnlivou a nejistou. Průmyslový Donbas se v autorově podání stává fantastní krajinou, kde se odehrává archetypální příběh o návratu domů. V nejnámější Žadanově próze se umně mísí magický realismus a knižní „road movie“ v poetické, silné a expresivní próze.

Již vyšlo Internát

„Jazz na Donbasu je nesentimentální román o lidských vztazích v krutých podmínkách, v nichž není jediný akt zrad. Není tu nostalgie, ale opravdový cit, syrový a hluboký. Pod tvrdou slupkou se skrývá důvěra, věrnost a láska.“

Marci Shore, The New Yorker

Serhij Žadan

Serhij Žadan se narodil roku 1974 ve Starobilsku v Luhanské oblasti na východě Ukrajiny. Patří k předním ukrajinským spisovatelům, napsal řadu básnických sbírek, několik románů, divadelní hru a operní libreto. Kromě své literární činnosti vystupuje se skupinou Žadan i Sobaky, organizuje literární festivaly a jiné kulturní i politické akce. Charkov, kde od studií žije, neopustil ani ve chvíli, kdy na kraji města stála ruská armáda. Za svá díla obdržel řadu významných ocenění na Ukrajině i v zahraničí: literární cenu Angelus za román *Mezopotámie*, Cenu Lipského knižního veletrhu za román *Internát*, Cenu Hannah Arendtové za politické myšlení a Mírovou cenu německých knihkupců za „výjimečné umělecké dílo“, ale také pro „humanitární přístup, s nímž se obrací k lidem ve válce a pomáhá jim s nasazením vlastního života“.

foto © EKKO/Schwizhow

Camila Sosa Villada

Nový text:

Camila Sosa Villada (*1982) je úspěšná argentinská transgender herečka a spisovatelka. Její románový debut *Potvory* (Las Malas, 2019), v němž se odrážejí i její osobní zkušenosti se skupinou trans prostitutek působících z kraje 21. století v Sarmientově parku v argentinské Córdobě, se stal literární událostí. Uchvátil čtenáře originalitou vidění a až bolestnou otevřeností a vynesl autorce mj. literární cenu Premio Sor Juana Inés de la Cruz (Mexiko). Ve stejném roce vyšel i její druhý román *Tesis sobre la domesticación* (Úvahy o domestikaci) a v roce 2022 vydala soubor povídek *Soy una tonta por quererte* (Jsem blázen, že tě miluju). Knihy *Potvory* se prodalo přes 200 000 výtisků a překládá se do více než tuctu jazyků.

foto © archiv autora

Takhle silný hlas v jihoamerické literatuře už dlouho nezazněl.

Potvory

Ze španělštiny přeložila Anna Štádlerová

„Naproti Dantově soše vylézají každou noc z pekla transky... aby navrátily světu jaro.“ Román *Potvory* působí jako iniciační rituál: nevratně promění vaše vnímání. Je to děsivý příběh plný podivuhodných bytostí, provokativní manifest oslavující sounáležitost lidí, kteří jsou nuceni přežívat ve stínu, ale touží po světle; závrtná procházka po zákoutích autorčiny imaginace i literární kronika jedné trans komunity. S nefalšovanou empatií se v něm ukazuje vše, co tzv. „slušnou společnost“ na trans prostitutkách nejvíc děsí: jejich výstřední jinakost, schopnost bezuzdné, osvobodivé radosti, ale i bolest, bída a stud, které život na okraji přináší. Silou literární výpovědi, za niž se ručí vlastním životem, Camila Sosa Villada připomene Marguerite Durasovou, Wisławu Szymborskou či Carson McCullersovou.

Podvlčí

Z polštiny přeložila Barbora Kolouchová

Příběh o vztahu učitelky a žákyně, který hluboce ovlivní život mladé ženy a její budoucí rozhodnutí. Hlavní postavy, Kornelia a Narcisa, se od sebe odlišují věkem, společenským postavením a také rozdílnými životními zkušenostmi. Kornelia je teenagerka vyrůstající v chudých poměrech pod dohledem své chladné a vzdálené matky. Narcisa je naopak zralá žena, významná majitelka půdy v okolí, která se po určitých obviněních z nemorálního chování izoluje od okolního světa. Jednoho dne se tyto dvě ženy setkají. Excentrická Narcisa je pravý opak Korneliiny matky, zasněvuje ji do tajů umění, krás života, kupuje jí krásné moderní věci, žije bohémský život. Jak na to zareaguje okolí? A jak tento vztah ovlivní Korneliinu budoucnost? Kniha je plná tajemství silného ženského světa, v němž muži zaujmají spíš podružnou roli, ale nejde o román pro ženy. *Podvlčí* je napínavý text plný zvratů, osob, které jako by nepatřily do tohoto světa, a laskavosti a hravosti spojené s oddaným plemenem kníračů.

Již vyšlo Modrá kočka, Bezcitnost

Martyna Bunda

Martyna Bunda (*1975), polská publicistka a spisovatelka. Je dlouhodobou reportérkou polského týdeníku *Polityka*. Novinařinou se živí už od svých osmnácti let a tato brzká praxe se u ní ukázala být tou nejlepší školou. Má za sebou stovky navštívených domácností a tisíce hodin rozhovorů s lidmi v těžkých, mnohdy dokonce hraničních životních situacích. Vystudovala konzervatoř (obor kytara) a poté obor Veřejná politika na Varšavské univerzitě. Její knižní prvotina *Bezcitnost* získala v roce 2018 literární cenu Gryfia. Zároveň byla nominována na nejprestižnější polské literární ocenění NIKE (2018) a také Gdynia 2018 v kategorii próza. Za své reportážní texty byla dvakrát nominována na cenu Grand Press. Česky v Argu vyšla i její další próza *Modrá kočka*, jež slaví úspěch u milovníků kvalitní literatury a magického realismu. Martyna je matkou dvou dcer.

foto © Bartosz_Pusak

Jukio Mišima

Jukio Mišima (1925–1970) získal svou tvorbou se sklony k hédonismu, tělesné kráse a erotismu, a také svými politickými názory pověst kultovního, ale kontroverzního autora. Mezi jeho nejznámější díla patří například romány *Zpověď masky*, *Zakázané barvy*, *Tajné radosti* nebo *Zlatý pavilon*. Věnoval bojovým uměním, účastnil se vojenských cvičení japonských sil sebeobranu a založil dokonce soukromou „armádu“ na obranu tradičních japonských hodnot. 25. 11. 1970 vnikl do hlavní kanceláře japonských sil sebeobranu a po vášnivém projevu na podporu svých nacionalistických názorů a požadavků, který se setkal s výsměchem většiny přítomných, spáchal rituální sebevraždu. Osobnost a dílo Mišimy lze v kontextu poválečné japonské kultury považovat za jedinečný fenomén, který významně přispěl k tomu, že japonská moderní literatura začala být Západem vnímána nejen jako rovnocenná, ale i inspirující.

„Jeden z nejvýraznějších světových spisovatelů.“

New York Times

Zakázané barvy

Z japonštiny přeložil Jan Levora

Stárnoucí zahořklý spisovatel Šunsuke se rozhodne pomstít ženám, jež jej zradily, ponížily nebo odmítly. Dokonalý nástroj pro svoji pomstu nachází v Júičim, krásném mladém muži, který je neodolatelný pro ženy, ale začíná objevovat i své potlačované homosexuální sklony.

Šunsuke přesvědčí svého chráněnce, aby se za vysokou finanční odměnu oženil bez lásky s mladičkou dívkou a učinil ji nešťastnou. Júiči se zároveň začne seznamovat s prostředím gay komunity poválečného Japonska, kde je stejně bezbranný jako kterákoli z žen, které mu Šunsuke vybírá jako objekty své pomsty.

Intelektuálně provokativní román, ve kterém lze nalézt vášeň, touhu, žárlivost, nenávisť i mrazivou erotiku. Nechybějí ani tradiční témata Mišimových románů – krása a ošklivost, mládí a stáří, život a smrt, misogynie a homosexualita. V knize plné autobiografických prvků je působivě vykresleno Japonsko prvních poválečných let.

Již vyšlo Život na prodej

Kruely. Povídky od Pyrenejí k Andám

Ed. Anežka Charvátová

Ze španělštiny přeložila Anežka Charvátová a kolektiv

Na průzračných náhorních plošinách i v bujících tropech, na kاريském pobřeží, v pustinách i v přelidněných městech, v moderních supermarketech i v zaostalých vesnicích poznamenaných předsudky a dávnými mýty – tam všude se pod povrchem skrývá a kvasí násilí, jež až příliš snadno vybuchuje a ničí vztahy mezi lidmi i lidí ke světu. Dvě desítky výrazných talentů soudobé španělské a hispanoamerické literatury ve svých povídkách ukazují rozličné formy krutosti, podivnosti a rozpadu (nefunkčního státu, rodiny a nejrůznějších vztahů), ale i obdivuhodnou tvůrčí energii a nápaditost. Goticky děsivé, hnilobné hororové, ale i vtipně hravé texty představují řadu tvůrců, jejichž práce dosud česky v knižní podobě nevyšly.

Antologie vychází ve spolupráci s Institutem Cervantes v Praze a s Ústavem translatologie FF UK.

Anežka Charvátová

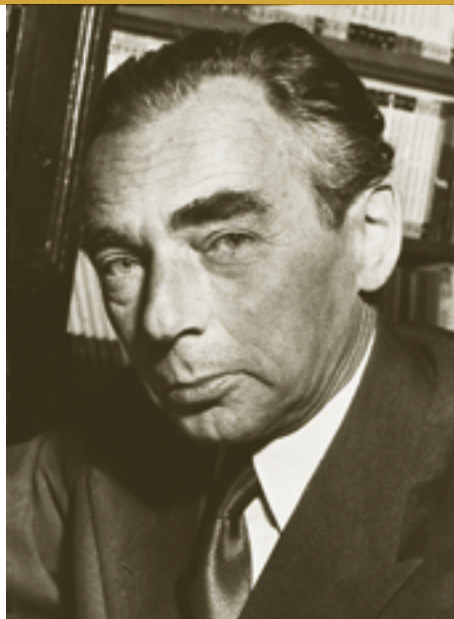
Anežka Charvátová (*1965, Praha) vystudovala romanistiku, věnuje se překládání, redakční práci, výuce a popularizaci latinskoamerické literatury. Píše recenze, spolupracuje na literárních pořadech s rozhlasem (se stanicemi Vltava, Plus, Radio Wave), moderuje debaty se spisovateli v Cervantesově institutu a na knižních festivalech. Učí na Ústavu translatologie FF UK hispanistické literární předměty, nakladatelskou praxi, překlad a redakční práci. Překládá z francouzštiny, italštiny, ale hlavně ze španělštiny, nejraději hispanoamerické autory. Za překlad románu *Vypravěč* Maria Vargase Llosy dostala roku 2004 Magnesii Literu, za překlad románu *2666* Roberta Bolaña v roce 2013 Jungmannovu cenu, udílenou Obcí překladatelů.

foto © Jan Králíkava

Erich Kästner

Když němečtí nacisté pálili v roce 1933 knihy a obrazy „zvrhlých“ autorů, skončila na hranici i díla Ericha Kästnera. On i jeho texty upadli v nemilost. Novinář, spisovatel, básník a filmový scenárista, narozený roku 1899 v Drážďanech, tehdy na rozdíl od jiných neemigroval, své knihy však vydával v cizině nebo tvořil pod pseudonymem. Proslavily ho hlavně knihy pro děti, např. *Emil a detektivové* či *Luisa a Lotka*. Mistrovským dílem pro dospělé čtenáře je *Cesta do záhuby*. Za svou tvorbu Kästner obdržel mj. Cenu Georga Büchnera nebo Cenu H. Ch. Andersena. Zemřel roku 1974 v Mnichově.

Cesta do záhuby

Z němčiny přeložil Michael Půček

Poprvé od vydání v roce 1931 se českým čtenářům dostává do rukou Kästnerovo nejzásadnější dílo v podobě, jak ho autor zamýšlel publikovat. V období vzrůstajícího se nacionálního socialismu si však původní nakladatel na Kästnerovi vynutil řadu úprav a změn, které se týkaly zejména explicitního sexuálního obsahu a politických narážek. Neprošel tehdy ani název *Cesta do záhuby*. Proč tolik humbuku? Román se odehrává v kulisách Berlína, kdy na město tvrdě dopadala realita hospodářské krize. Hlavní hrdina Fabian prochází demoralizovaným městem plným putyk a bordelů, nezaměstnaných, nácků i komunistů, hochštaplerů i záletných paniček a propadá deziluzi ze ztráty zaměstnání, sebevraždy přítele a zrady milenky.

Knihla léta / Domeček pro panenky

Ze švédštiny přeložila Jana Satrapa Holá

Knihla léta: Babička s šestiletou vnučkou Sofií tráví letní měsíce na opuštěném ostrůvku ve Finském zálivu. Společně se toulají, sbírají kosti, pozorují ptáky a baví se o smrti nebo o tom, jak se nejlépe potápět. Hádají se, nadávají a podnikají dobrodružství. Nic před nimi není v bezpečí, všechno prozkoumají. Moudrá a zábavná klasika finskošvédské literatury vychází v novém překladu Jany Satrapa Holé.

Domeček pro panenky: Dvanáct příběhů o posedlosti a ctižádosti. S pronikavým vtipem a až nepřijemnou jasnozřivostí zkoumají lidskou povahu a odhalují, že záhady a nejistota – dokonce i nemoc či nebezpečí – se mohou proměnit v něco dobrého a okouzlujícího. Stále dokola se vynořuje jedno téma: co se stane, když se umělci a excentrici poschovávaní v temných koutech středostavovské společnosti pokusí změnit svůj už tak dost složitý vztah k okolnímu světu?

Již vyšlo

Dcera sochaře, Fair Play

Tove Janssonová

Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové. Světové proslulosti dosáhla svými dětskými příběhy o šťastné rodině muminků, které začala psát už ve 40. letech a široké oblibě dětí i dospělých se těší dodnes. Neměli bychom však pomíjet ani její tvorbu pro dospělé, jež čítá deset svazků, ale čeští čtenáři zatím měli možnost přečíst si pouhé čtyři. Rozsahem spíše kratší, intimní a často autobiografická díla nezaprů poetickou duši Janssonové, víru v důležitost umění ani lásku k přírodě.

Vigdis Hjorth

Vigdis Hjorth (*1959) je jedna z nejzajímavějších současných norských autorů a autorek, jejíž popularita v posledních letech stoupá. Ve svých knihách se noří do bolestných hloubek mezilidských vztahů a nebojí se dotýkat tabuizovaných témat současnosti. Třikrát získala norskou Cenu kritiků i mnohá další ocenění. V roce 2017 byla za svůj román *Arv og miljø* (Dědictví a prostředí) nominovaná na Cenu Severské rady za literaturu. Její díla vycházejí ve 30 zemích.

Román *Je matka mrtvá* se dostal do širší nominace International Booker Prize.

Je matka mrtvá

Z norštiny přeložila Barbora Grečnerová

Norská malířka Johanna žila posledních třicet let v USA, s manželem a synem. Syn už má ale vlastní život, manžel zemřel a Johanna dostala od galerie v Oslu nabídku na velkou samostatnou výstavu. A tak se vrací se do Norska. Skutečný důvod návratu je však jiný, Johanna se chce setkat s matkou, s níž tři desítky let neměla téměř žádný kontakt. Impulzivně zvedne telefon a zavolá jí. Na druhé straně ji však čeká odmítnutí. Přání promluvit si s matkou, pochopit pravý důvod jejich rozkolu, sahající hluboko do minulosti, se postupně mění v posedlost. Emocionální napětí se stupňuje s každým zoufalým pokusem matku kontaktovat či o ní něco zjistit a s každou další vzpomínkou na dětství a dospívání ve zdánlivě dokonalé rodině. Která verze vzpomínek je ta pravdivá? Lze matku vyškrtnout ze života? Může být matka mrtvá, i když ještě žije?

Román *Je matka mrtvá* přináší intenzivní, horečně a úsečně vyprávěný příběh o tom nejbližším, a přitom nejsložitějším mezilidském vztahu. Vypráví o touze po blízkosti, pochopení a přijetí, ale také o potřebě seberealizace, nezávislosti a svobody.

Chrámy veselí

Tip

Z angličtiny přeložila Veronika Volhejnová

Píše se rok 1926 a Británie se dosud vzpamatovává z první světové války. V nočních klubech londýnské čtvrti Soho to ale kypí životem, šlechta se tu potkává s hvězdami showbusinessu, zahraničními diplomaty i gangstery a za šilink si každý může koupit taneček s jednou z místních dívek. Královnou tohoto nablýskaného polosvěta je Nellie Cokerová, žena, která je ochotná jít přes mrtvoly, jen aby zajistila rodinu – svých šest dětí, včetně tajemného prvorozeného Nivena, který si prošel peklem u Sommy. Jenže úspěch se neodpouští, a tak si musí své impérium hlídat před nepřáteli zvnějšku i zevnitř. Protože Soho, to nejsou jenom ohňostroje veselí, ale také temný labyrint, kde se člověk snadno může ztratit.

Již vyšlo

Něco za něco, Neuzavřené případy, Přepis, Bůh v troskách, Život za životem, Kdy už přijdou dobré zprávy?

Kate Atkinsonová

Kate Atkinsonová se narodila v roce 1951 v anglickém Yorku. Studovala anglickou literaturu na Dundeeho univerzitě. Nyní žije v Edinburghu. Svoji spisovatelskou kariéru zahájila psaním povídek do časopisů. Za románovou prvotinu *V zákulisí muzea* (česky Argo, 2006) obdržela Whitbreadovu cenu. Román *Neuzavřené případy* (česky Argo, 2010) z roku 2004 přivádí na scénu detektiva Jacksona Brodieho, který se objevuje i v dalších jejích knihách. Za román *Život za životem* získala cenu Costa 2013. Atkinsonovou známe i jako autorku divadelní hry, kterou s velkým úspěchem uvedlo ostravské Národní divadlo moravskoslezské pod názvem *Ostatní světy*.

Kazuo Ishiguro

Kazuo Ishiguro se narodil roku 1954 v japonském městě Nagasaki. V šesti letech se s rodiči přestěhoval do Velké Británie, kde vystudoval anglickou literaturu a absolvoval známý kurs tvůrčího psaní na University of East Anglia. Literárně debutoval v roce 1981 časopisecky uveřejněnými povídkami. O rok později vyšel jeho první román *Vybledlá krajina s kopci* (A Pale View of the Hills), příběh japonské vdovy žijící v Anglii. Přímo do poválečného Japonska pak Ishiguro zasadil svůj druhý román *Malíř pomíjivého světa* (An Artist of the Floating World, 1986). Celosvětové proslulosti dosáhl knihou *Soumrak dne* (The Remains of the Day, 1989), která se dočkala i úspěšného filmového zpracování. Do češtiny byly postupně přeloženy i jeho následující prózy, *Neutěšenci* (The Unconsoled, 1995), *Když jsme byli sirotci* (When We Were Orphans, 2001), *Neopouštěj mě* (Never Let Me Go, 2005), *Nokturna* (Nocturnes, 2009), *Pohřbený obr* (The Buried Giant, 2015) a *Klára a Slunce* (Klara and the Sun, 2021). Za své dílo autor obdržel řadu významných ocenění, od Booker Prize či Whitbread Prize až po nejprestižnější – Nobelovu cenu za literaturu.

foto © Jane Brown

Když jsme byli sirotci

Z angličtiny přeložila Renata Kamenická

Román patří k vrcholným dílům Kazua Ishigura. Autor zde v mnohém navazuje na své předchozí čtyři prózy, v nichž zkoumá nejistý vztah člověka k prožitě skutečnosti a jeho věcnou náchylnost k sebeklamu. Tentokrát tak činí skrze vzpomínky a osudy Christophera Bankse, jenž poté, co se stane slavným detektivem, napne všechny své síly, aby vyřešil případ svých rodičů, kteří beze stopy zmizeli v době jeho dětství prožitého v čínské Šanghaji. Román se geograficky pohybuje mezi Dálným východem a Londýnem v době před druhou světovou válkou a zdá se, že v něm nejde o nic menšího než o záchranu světa před zlem, které ho má brzy pohltil. Je však také možné, že realita tohoto světa, již Ishiguro zobrazuje optikou archetypu geniálního soukromého detektiva, nakonec bude úplně jiná. Autor prostřednictvím odkazů ke klasickým britským autorům, ke zlatému věku anglické detektivky či Kafkovým románům vytváří na první pohled ishigurovsky nenápadnou, ale

čtenářsky vzrušující fikci, která podprahově klade ty nejzákladnější otázky týkající se paměti, historie a mechanismů, jimiž si tvoříme příběh vlastního života.

Soumrak dne

Z angličtiny přeložila Zdenka Pošvicová

„Někdy se říká, že praví majordomové se vyskytují pouze v Anglii. V ostatních zemích mají – i když jsou nazýváni různě – jenom sluhy. Já se k tomuto názoru přikláním. Evropané nemohou být majordomy, protože svou přirozeností nejsou schopni potlačovat city tak, jak to dokážou jen příslušníci anglické rasy,“ říká o sobě majordom Stevens, vypravěč románu *Soumrak dne*, který celý svůj život zasvětil oddané službě na panství Darlington Hall. A jeho charakteristika trefně vystihuje především jeho samého: jeho loajalitu vůči pánovi i ochotu nevidět znepokojivé dění na panství předčí právě jen jeho schopnost potlačovat city, včetně těch milostných, jejichž adresátkou byla po dlouhá léta společného zaměstnání hospodyně slečna Kentonová. Vytěšněné city i tužby se ovšem rády vracejí, a nejinak tomu je i u Stevense: během šestidenní dovolené se mu jeho minulost zpřítomní s nečekanou silou – a on se s ní musí chtít nechtě vyrovnat.

Román *Soumrak dne*, oceněný prestižní Booker Prize, je obecně považován za vrcholné dílo Kazua Ishigura; k jeho nesmírné popularitě nepochybně přispělo i mistrné filmové zpracování s Anthony Hopkinsem a Emmou Thompsonovou.

Již vyšlo

Klára a Slunce, Nokturna, Neutěšenci, Vybledlá krajina s kopci, Neopouštěj mě, Malíř pomíjivého světa, Pohřbený obr

Petr Onufer (ed.)

Petr Onufer (*1976) vystudoval anglistiku a bohemistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a na University of Texas v Austinu. V nakladatelství Argo vede edici angloamerických autorů (AAA), edici angloamerických básníků (AAB) a literárněkritickou edici Specula. Vyučoval na anglistice v Praze a v Českých Budějovicích. Texty o literatuře publikuje v Revolver Revue, Souvislostech a dalších časopisech. Soustavně působí jako překladatel – z angličtiny převedl například díla Josepha Conrada, T. S. Eliota, Williama Faulknera, Jacka Kerouaca, Dona DeLilla, Michaela Chabona, Richarda Wilbura, Wolfganga Isera či Terryho Eagletona. Je editorem prvního českého výboru z americké literární kritiky *Před potopou. Kapitoly z americké literární kritiky 1930–1970*. V roce 2018 vydal v nakladatelství Karolinum knihu *Obtížná balanc. Ke kánonu anglofonních literatur v českém kontextu*.

foto © Jan Kříkava

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Přes Atlantik a zase zpět

Kniha *Přes Atlantik a zase zpět* je souborem esejí, které vznikly v letech 1994–2024 jako doslovy k překladům anglofonních románů vycházejících v edici AAA nakladatelství Argo. V padesáti osmi textech se tu představuje dvacet pět autorů, vesměs předních českých anglistů. Editor Petr Onufer zvolil chronologické řazení esejí podle data vydání originálu; první esej tak pojednává o Kerouacově románu *Na cestě*, vydaném v roce 1957 (reeditovaný překlad Jiřího Joska byl v roce 1994 symbolicky rovněž prvním svazkem edice AAA), poslední pak o předloni vydaném románu *Stella Maris* od Cormaca McCarthyho, který v edici AAA vyšel na počátku roku 2024. Jednotlivé eseje přitom nenabízejí „jen“ zasvěcené pojednání o anglofonní beletrii, ale také výmluvně dokládají, jakým způsobem a v jaké kvalitě se u nás během posledních třiceti let psalo a píše o jinojazyčných literaturách. V tomto ohledu je kniha přínosem nejen pro čtenáře se zájmem o anglofonní literatury nebo studenty anglistiky, ale rovněž pro bohemistickou obec či šířeji pro obecné kulturní publikum. Výbor *Přes Atlantik a zase zpět* přitom nemá ambici být syntetickými dějinami anglofonní literatury (je ostatně otázkou, zda lze vůbec podobnou práci dnes ještě napsat, zvláště pak v tuzemském prostředí), naopak usiluje o to být výzvou k dialogu, k společnému uvažování nad kvalitními prozaickými texty, k utváření i přehodnocování literárního kánonu anglicky psaných literatur v českém překladu.

Slunečník proti sekyře

Přeložil Ladislav Nagy

Děj nového románu je – jak tomu je u autorčiných próz obvyklé – spletitý, ne-li přímo snový. Když protagonistka knihy Hero Tojosoa zdráhavě přijme pozvání své dávné přítelkyně Sofie a vydá se s ní a dalšími kamarádkami na dámskou jízdu do Prahy, netuší, že se ocitne ve městě, jež si s nic netušícími turisty rádo zahrává, ve městě, které je živoucí bytostí, jež si člověka snadno omotá kolem prstu nebo jej lhostejně odkopne. Kniha, kterou si s sebou Hero přiveze, jako by nějak podivně deformovala její mysl: text knihy se mění v závislosti na tom, kdy ji kdo čte, a odhaluje stále nové, překvapivé příběhy fiktivních Pražanů z minulosti i současnosti, jež se pak zvláště odrážejí v realitě. Na skupinku kamarádek se navíc nalepí nezvaní společníci; a když se pak nečekaně zjeví žena, na niž by Hero i Sofie nejraději zapoměly, začnou se dít podivuhodné věci. Fantaskní kaleidoskopický román se zamýšlí nad hranicemi mezi iluzí a klamem, skutečností a interpretací, a ukazuje, jak ošidné může být vyprávění o místech, o lidech i o historii. Nakolik je příběh ovlivněn svým čtenářem, a naopak? A je v roztržce mezi přáteli lepší být slunečníkem, nebo sekerou?

Již vyšlo

Perník, Dívka jménem Boy

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Helen Oyeyemi

Helen Oyeyemi (*1984) patří mezi nejuznávanější současné britské prozaičky. Svůj románový debut *Ikarovská dívka* (The Icarus Girl, 2005) napsala ještě na střední škole, a už v něm se projevuje její zájem o mýty, legendy a pohádky, který je s jejím dílem neodmyslitelně spjat. Během studií sociologie a politologie na University of Cambridge zkoušela – úspěšně – psát divadelní hry; zůstala však u psaní prózy. Její druhý román *Dům naproti* (The Opposite House, 2007) je silně inspirován kubánskou mytologií, třetí kniha *Bílá jako bosorka* (White is for Witching, 2009) skládá hold Edgaru Allanu Poeovi (autorka za ni získala prestižní literární cenu Somerset Maugham Award). Následovaly romány *Pan Fox* (Mr. Fox, 2011), *Dívka jménem Boy* (Boy, Snow, Bird, 2014, česky 2016), povídková sbírka *Co není tvoje, není tvoje* (What Is Not Yours Is Not Yours, 2016) a romány *Perník* (Gingerbread, 2019, česky 2021) a *Míry* (Peaces, 2021). Helen Oyeyemi žije v Praze.

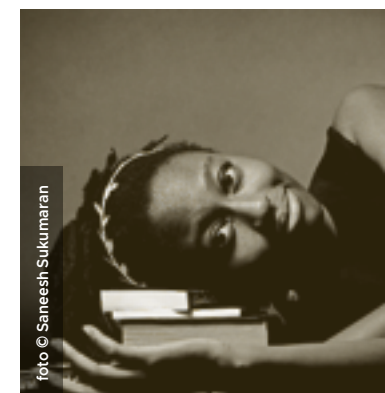
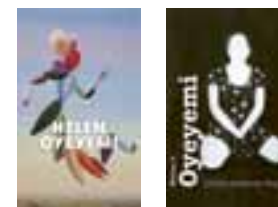

foto © Sameesh Sukumaran

Ester Tajrychová

Ester Tajrychová vystudovala Filozofickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni v oboru Cizí jazyky pro komerční praxi – angličtina, francouzština a později pokračovala v ateliéru Ilustrace a grafiky (prof. akad. malíře Mikoláše Axmanna) na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara v Plzni. Od roku 2021 je členkou SČUG Hollar. Věnuje se kresbě, tištěné grafice a kombinovaným technikám. Zajímá ji hlavně papír a práce s ním na všechny způsoby.

ilustrační obrázek

Přízrační příbuzní

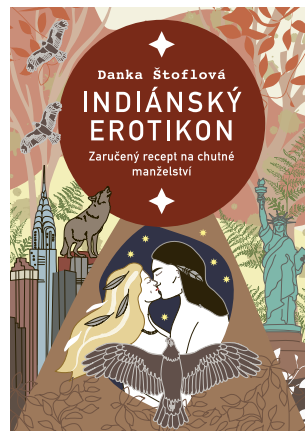
Pozdní staroislandské ságy

Z islandštiny přeložily Lucie Korecká a Kristýna Králová
ilustrovala Ester Tajrychová

Staroislandské rodové ságy z pozdního období se ve srovnání s těmi ranějšími vyznačují výraznější hrdinskou nadsázkou a větším důrazem na nadpřirozené motivy. Zásadní roli v ději hrají vedle islandských hrdinů přízraky, nemrtví, obři, trollové a draci – a k hrdinům mají často blíž, než bychom čekali. Texty v tomto svazku jsou vybrané tak, aby co nejlépe ukazovaly rozmanitost pozdních rodových ság. Sága o Pórim Zlatém vytváří zajímavý kontrast mezi běžným životem středověkých Islandanů a epizodami plnými kouzel a bájných tvorů. V Sáze o lidech z Kjalarnesu už je osudné propojení mezi protagonistou a nadpřirozeným světem výraznější a vztah mezi oběma světy složitější. Extrémní případ pak představuje Sága o Bārðu Snæfellsásovi, kde je bájná bytost dokonce hlavní postavou. V ostrém kontrastu ke všem třem textům naopak stojí Sága o Refovi Lstivém, která neobsahuje ani jediný nadpřirozený prvek, nepůsobí ovšem o nic méně fantastně.

Indiánský erotikon

Zaručený recept na chutné manželství

Druhá kniha úspěšné blogerky přináší další vtipné a s nadhledem vyprávěné příběhy ze života indiánů z kmene Čerokí, ale i o životě v New Yorku, městě hříchu. Čtenář se opět ocitne uprostřed velké rodiny, která společně žije uprostřed hlubokých lesů v Severní Karolině, na úpatí Velkých kouřových hor, na půdě, která indiánům po staletí patří. Ani tentokrát nechybějí veselé i dojemné situace, které sžívání s indiánským partnerem i střet dvou zcela odlišných kultur přinášejí. Autorka s humorem předává indiánské mýty a moudrosti, každodenní život i poznání, že příroda a dobré vztahy v rodině jsou mnohem víc, než si mnohdy uvědomujeme.

Již vyšlo

Jak jsem rodila indiánského syna kmene Čerokí

Danka Štoflová

Blogerka, autorka úspěšného blogu na iDNES.cz, kde vtipně, s nadhledem a poutavě vypráví příběhy ze života indiánského kmene Čerokí.

Její blog okamžitě uchvátil tisíce čtenářů a jejich přízeň ji vynesla mezi nejlepší blogery portálu iDNES. Díky nim získala prestižní ocenění pro blogery – 2. místo Blogerka roku 2022 a 2. místo Vypravěč roku 2022.

První kniha *Jak jsem rodila indiánského syna kmene Čerokí* (Argo, 2023) byla v užší nominaci na cenu Magnesia Litera za humoristickou knihu roku.

Pochází ze severních Čech, miluje svou rodinu, les a zvířata, ráda se bojí a směje.

Veronika Vrzalová

Veronika Vrzalová (*1991) je rodačka z Tábora, ale v jejích žilách koluje hutná moravská krev. Po střední škole ji touha po vědění odvála do Prahy na studia a tam již zůstala. Od okamžiku, kdy začala mluvit, už nepřestala. Od dětství miluje příběhy – jejich čtení, vymýšlení, poslouchání, vyprávění, ale hlavně jejich prožívání. Ty nejbarevnější jí nakonec přichystal sám život. I když v jedné etapě svého bytí cítila svět spíše šedý, platí za neochvějnou optimistku. Její oblíbená barva je duha posypaná třpytkami a největším snem je spatřit co nejvíc západů slunce a pohladit všechny psy na světě. Svou sklenici prosecca vidí vždy napůl plnou a ráda a nahlas se směje. Ačkoli kniha o Florencii je Veroničinou samostatnou prvotinou, na několik jejích povídek jste mohli narazit ve sbírkách nakladatelství BRK, online sbírce *Polohy lásky* a také mezi vítěznými povídkami soutěže O knihovnickou sovu organizovanou Městskou knihovnou v Praze.

Varování: Kniha způsobuje touhu navštívit Florencii

Florence, moje (sebe)láska

Jaké to je, když vám na cestu přestane svítit slunce a celý svět zešedne? Váš život postupně ztrácí smysl a vy nevíte, co dál? Ve stejné situaci se ocitla sedmadvacetiletá Veronika. Syndrom vyhoření jí vzal všechny barvy ze života. Z posledních sil udělá to jediné, co je v dané chvíli možné – od všeho se odstříhne a vydává se do své zamilované Itálie s nadějí, že jí kolébka renesance vlije do žil trochu života a opět uvidí na světě duhu. Autorka a vypravěčka v jedné osobě s humorem a dávkou sebeironie objevuje překrásné historické město, učí se italsky, poznává nové přátele i odlišný životní styl. Podaří se Veronice během sta dní znovu nalézt smysl života?

Mé falešné italské manželství

Z angličtiny přeložila Lenka Sobotová

ilustrační obrázek

Londýnská bankéřka Cleo Arendseová vůbec není typ ženy, na které je právník Luca Fioravanti zvyklý – jednak proto, že do Toskánska přijela jen dohlédnout na vinařství jeho otce, které se potápí, a pak taky proto, že je zcela imunní vůči jeho osobnímu kouzlu.

Jenže Luca nikdy neuhýbá před žádnou výzvou, a když tomu okolnosti přejí, sehraje pro Cleo roli rytíře v blyštivé zbroji a překvapivým výsledkem této šarády je... falešné manželství. Situace se však následně poněkud zkomplikuje, když protagonisté fingovaného svazku zjistí, že se vzdor jejich zatvrzelosti o slovo hlásí skutečné city a nabývají podobu prudké vášně...

Romy Sommerová

Romy Sommerová je autorkou několika současných milostných románů a historických novel z 20. let minulého století. Její hollywoodská romance *Not a Fairy Tale* se v roce 2016 stala finalistkou ceny Romance Writers of America® RITA Award. Věnuje se také poradenství začínajícím spisovatelům a po dvou desetiletích práce ve filmové produkci se této práci věnuje na plný úvazek. Ačkoli její srdce leží v Evropě, špatně snáší zimu, a tak žije ve slunné Jihoafrické republice, v Johannesburgu. Je matkou dvou dospívajících dětí. Ráda sleduje cizojazyčné romantické komedie na Netflixu, má ráda cestování a hudební divadlo. Její současnou posedlostí jsou romantické korejské filmy a seriály.

Jenny Nowak

Jenny Nowak (*28. června 1955), vlastním jménem Jana Moravcová, se narodila v Jihlavě, ve městě proslulém podzemními chodbami a bohatou historií. Po maturitě nastoupila do práce v oboru, který vystudovala - jako módní návrhářka bot. Bylo to ovšem v polovině 70. let, v dobách „socialismu“, takže se tak nějak stalo, že brzy na to už nestála u kreslicího prkna, ale s vidlemi v ruce na státním statku v pohraničí coby pracovní síla v kravíně. Poté si doplnila vzdělání o výuční list chovatelství exotické zvěře a několik let se starala o jiné svěřence, mezi něž patřili třeba lvi, tygři, vlci a medvědi, nejprve v ZOO Jihlava a pak i v Praze.

V pražské přípravně krmiva v pavilonu vlků napsala rukou do sešitu svůj první román *Nemrtvý*. Krátce po Listopadu 89 nastoupila do nakladatelství Columbus (později Metafora) jako jazyková redaktorka. U této práce setrvala víc než čtvrt století, než odešla do důchodu. Během té doby napsala víc než dvacet knih, až na výjimky žánru historická fikce, historická fantasy. U čtenářů si získaly oblibu zejména příběhy o nejznámějším „upírovi“ světa, knížeti Vladovi, podložené skutečnou rumunskou historií a mnoha cestami do Rumunska. Kromě psaní knih se v posledních letech věnovala i současnému dění jako komentátorka deníku FORUM 24.

foto © Richard Klíčník

Mráz v kostech

Jedné noci přirazí ke břehu ostrova Snagov loďka se dvěma plavci. Azyl na zdejší klášterní půdě si žádá sám transylvánský kníže Vlad se svou milovanou Alexis. Potíží je jen v tom, že už před časem padl v bitvě a se vši slávou i žalem byl pohřben v kryptě svého hradu.

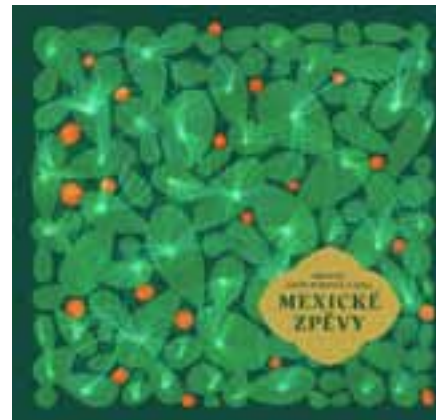
Probuzený mrtvý chce zapomenout na svět a zmizet z očí všem živým, jenže svět nezapomíná na něho. A když se do všeho zaplete ještě klášterní lovcí, děvčátko jménem Jiskra a malý neklidný duch, je rázem všechno jinak. Ani zlo ale nikam nezmizelo a zase zvedá svou ohybnou hlavu.

Mexické zpěvy

Rozličné písně dávných Nahuů

Miguel León-Portilla (ed.)

Ze španělštiny přeložila Ludmila Holková Oborná

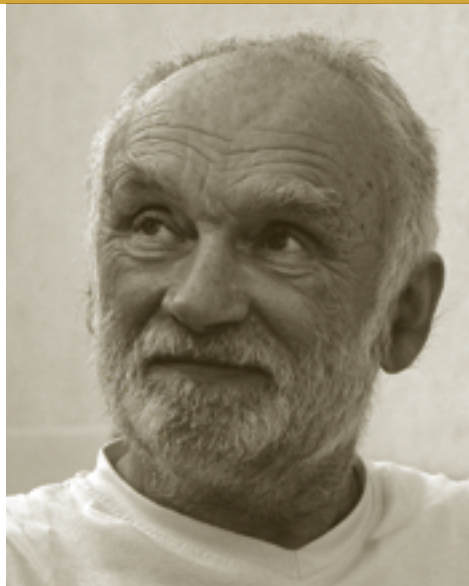
Mexické zpěvy přináší český překlad písní a básní v rozličných žánrech, které se uchovály v unikátním rukopisném svazku z druhé půle 16. století, který dnes patří k největším pokladům Mexické národní knihovny. Obsahuje nejstarší dochované ukázky tvořivosti, myšlení a citění původních národů na území dnešního Mexika. Umělecká tvorba prehispanických Nahuů, jež se rozvíjela v podobě zpěvů a tanců, byla zahalena do množství symbolů, jež jsou dnes z velké části převedeny do zrozumitelné podoby.

Miguel León-Portilla

Miguel León-Portilla (1926–2019) byl významný mexický literární historik, filozof a humanista, průkopník v oblasti poznání aztécké filozofie a nahuaské literatury. Značnou část své vědecké kariéry zasvětil studiu, zpřístupnění a výkladu rukopisných děl uložených ve sbírkách Mexické národní knihovny. I v češtině vyšly dvě jeho klíčové práce *Aztécká filosofie. Myšlenky Nahuů na základě původních pramenů* (Argo, 2003) a *Conquista pohledem poražených* (Pavel Mervart, 2013). Zcela zásadní pro poznání prehispanického myšlení a kultury na území dnešního Mexika je též španělský překlad a komentář *Mexických zpěvů*, jehož první část představuje i naše vydání.

Jiří Hůla

Jiří Hůla (1944–2022) byl výtvarník, archivář, kurátor, fotograf, výtvarný kritik a básník. Na počátku osmdesátých let založil s bratrem Zdenkem v rodinném domě v Kostelci nad Černými lesy Galerie H, z níž se v normalizačním marasmu stalo významné centrum neoficiálního umění; v roce 1984 pak tamtéž otevřel Archiv výtvarného umění, jenž se postupně vyvinul v obří pramennou sbírku, která u nás v mnohém nemá obdoby ani ve státem zřízených institucích. Ve své výtvarné a literární tvorbě se věnoval především experimentu a křížovní forem.

Sedmnáct slabik

Jiří Hůla se experimentální poezii i tzv. „vizuálním básním“ věnoval dlouhá léta; v posledních letech života si pak na dlouhých procházkách, cyklistických projížďkách a cestách do zahraničí začal zapisovat svérázná haiku – z přísné japonské formy si přitom vzal především ono proslulé formální omezení: haiku má čítat *sedmnáct slabik*. Do značné míry ovšem zůstává věrný i původnímu duchu haiku: dokáže sevřeným způsobem zachytit utkvělý obraz, vyjádřit lapidární děj či pohnutí mysli, a to vše ve třech kratičkých verších. Jeho haiku zůstala za jeho života nevydána; z pozůstalosti je nyní k vydání připravil autorův syn Martin Hůla ve spolupráci s Tomášem Pácaltem. Kniha vychází u příležitosti nedožitých osmdesátin Jiřího Hůly.

Aljaška

Útlá próza Jana Nováka nazvaná *Aljaška* nabízí – v souladu se svým podtitulem – „příběh o příběhu“: autor v ní přemýšlí o scénáři, který chtěl napsat na základě noticky v chicagských novinách, a promyšlené postavy mu ožívají pod rukama. Výsledkem je překvapivě napínavá, zvláště působivá story utáplého, nešťastně zamilovaného řidiče jedné chicagské pekárny, který po vyhazovu propadne vražednému šílenství a rozhodne se pomstít svému bývalému šéfovi. Tato dějová linie se mísí s osobními vzpomínkami samotného Jana Nováka – a stylizovaná „fikce“ se mísí se stylizovanou „realitou“ natolik, že nelze rozeznat, kde končí jedno a začíná druhé... Jak je u Novákových děl zvykem, i *Aljaška* se čte jedním dechem – a čtenář má nutkavou potřebu se k ní vrátit i po přečtení.

Již vyšlo

Kundera – Český život a doba, Život mimo kategorie, Zatím dobrý, Co já vím?, Miliónový jeep, Děda, Těžký prachy, Rozehraný život

Komiksy

Čáslavská, Zátopek, Zatím dobrý

Jan Novák

Jan Novák (* 1953) je česko-americký spisovatel, překladatel a dokumentarista. V roce 1969 emigroval s rodiči přes Rakousko do USA; studoval a žil v Chicagu, kde také započal svou literární kariéru, nyní je doma opět v Čechách. Za své knihy (mj. *Striptease Chicago*, 1983, *Miliónový jeep*, 1985, *Zatím dobrý*, 2004, *Děda*, 2007, *Hic a kosa v Chicagu*, 2011, *Co já vím?*, 2013) získal řadu prestižních ocenění: Cenu Carla Sandburga, cenu Magnesia Litera za prózu roku, Cenu Josefa Škvořeckého, Cenu Egona Hostovského či Cenu Revolver Revue. Mimořádný ohlas vzbudila jeho biografie Milana Kundery nazvaná *Kundera. Český život a doba*; tuzemská kulturní veřejnost se nad knihou rozdělila na dva nesmiřitelné tábory: jeden ji vychvaloval, druhý haněl, lhostejný však vůči ní zůstal málokdo.

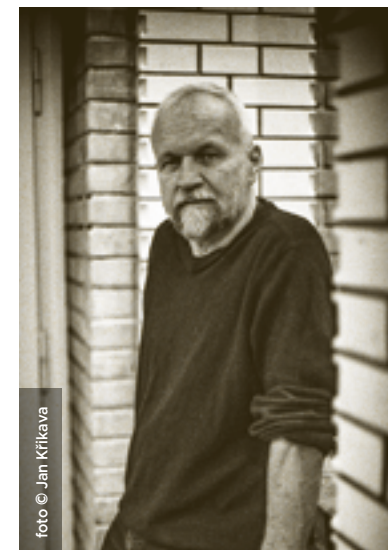

foto © Jan Křikava

Anna Strnadová

Anna Strnadová vystudovala češtinu a francouzštinu na UP v Olomouci. Celý svůj život věnovala pedagogické činnosti na základních školách a gymnáziu. Literární činnosti se začala věnovat až po odchodu do důchodu. Debutovala povídkovou sbírkou *Prohry* a novelou *V oknech červené muškáty*. Její román *Maxl žhár* byl oceněn Literární cenou časopisu Reflex. Nakladatelství Argo autorce vydalo romány ... *stačilo jen říct Jáchymov* a *Volyňská rapsodie*.

Život na pavoučím vlákně

Příběh tří rodin: Evičky Tomschitschové z židovsko-německé rodiny, kterou po dobrovolné smrti židovské matky zachrání do konce války „uschováním“ v klášteře, Sáry Lebensternové, Židovky, která se jako jediná z rodiny vrátila z koncentračního tábora v Osvětimi, a konečně Palátovy rodiny, jejíž osud nabývá rovněž na tragičnosti na pozadí padesátých let a období normalizace. Všechny tři osudy se propojí. Životní trauma odhalí zřůdnost nacismu a komunismu, ideologií, které dovedly ničit životy nevinných lidí.

Již vyšlo

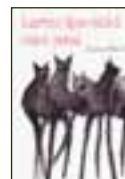
... stačilo jen říct Jáchymov, Volyňská rapsodie

Příběh Proměny

Pásmo o životě Franze Kafky v Praze roku 1912, zachycující několik měsíců před tím, než napsal *Proměnu*, nás uvádí do rodiny Kafkových, kde má matka radost, jak ztloustl ve zdravotním sanatoriu, a otec ho nutí chodit na inspekce do továrny na azbest, kde je podílníkem. Franz se očekávání rodičů tiše poddává a myslí jen na své psaní, na které však taky myslet nechce, protože má pocit, že v něm selhává. Z povinnosti chodit do továrny Franze nakonec vymaní dopis Maxe Broda určité otci. Trochu rozptýlení mu poskytne návštěva sestřenky Felice z Berlína.

Již vyšlo

Cestou špendlíků nebo jehel

Zuzana Říhová

Zuzana Říhová (*1981) vystudovala bohemistiku a komparatistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Od roku 2007 působí v Ústavu pro českou literaturu AV ČR. V letech 2014–2017 vedla katedru bohemistiky v Oxfordu. Dlouhodobě se věnuje české avantgardě, publikovala monografii *Vprostřed davu. Česká avantgarda mezi individualismem a kolektivismem* (Academia, 2016) a antologii avantgardní prózy *Neplač, vstaň a střel* (Akropolis, 2016). Debutovala básnickou sbírkou *Pustím si tě do domu* (Dauphin, 2016), prozaicky novelou *Evička* (Dauphin, 2018). Novela se dočkala velmi kladného kritického ohlasu – na serveru *iliteratura.cz* získala 80 % a byla zařazena mezi Knihy roku 2018. Román *Cestou špendlíků nebo jehel* (Argo, 2021) byl v užší nominaci na Cenu Magnesia Litera.

Tereza Semotamová

Tereza Semotamová (*1983) absolvovala scenáristiku a dramaturgii na JAMU a germanistiku na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Překládá z němčiny, věnuje se publicistice a je autorkou řady literárních pořadů a rozhlasových her. Společně s Jakubem Vítkem vydala roku 2015 v nakladatelství Větrné mlýny knihu *Počong aneb O pinoživosti lidské existence*. Její román *Ve skříni* (Argo, 2018) se ocitl v nejužší nominaci na cenu Magnesia Litera za prózu roku a v roce 2019 byl vydán i v německém překladu v nakladatelství Voland und Quist.

foto © Jan Křikava

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Radikální potřeby

Bezejmenná vyprávěčka nového románu Terezy Semotamové dokáže svým živým, bezprostředním jazykem a naléhavým tónem rychle vtáhnout čtenáře do svého světa, jenž v sobě obsáhne velkoměstské intelektuální kruhy i moravskou vís-ku, pražskou periferii i mezinárodní uměleckou rezidenci v Německu. Autorčin osobitý vyprávěcí styl vytrvale osciluje mezi intimitou a ironickým odstupem, přičemž rozehrává odvážnou jazykovou hru plnou britkého humoru, slangových i nářečních výrazů, aluzí na „vysokou“ kulturu i současnou popkulturu – a z jejích obsesivních nářků, kritických šlehů i bolestné introspekce postupně vyvstává svého druhu generační zpověď. Sonda do života mladé umělkyně se přitom stále stáčí k tématu: k odvaze čelit sobě samé, ke konfrontaci se svými skutečnými emocemi a potřebami.

Již vyšlo
Ve skříni

Pažitková smyčka

Anna a Emma žijí dva různé životy, i když jsou si v mnohém podobné. Každá má něco, co by si přála ta druhá, a něco jí zase chybí. Anna si užívá relativně bezstarostný život dívky pár let po vysoké škole. Vystudovala práva, ale našla se v práci projektové manažerky ve vývojářské společnosti. Řeší jen jeden zásadní problém – kde najít použitelného chlapa. Emma vystudovala stejnou školu a jako právnička se i žije. Skvělého muže už potkala. Rodina i přátelé je považují za příkladný pár jako vystřižený z romantického filmu. Ale je to tak doopravdy?

Jak se obě vyrovnají s karamboly, které je na cestě čekají? Co můžou najít a co ztratit, když uvážou svou vysněnou „pažitkovou smyčku“?

Život je jako Möbiova páska, nikdy nevíte, kdy se rub změní v líc, či naopak.

Majka Kukačková

Majka Kukačková (*1992) se narodila v Aši, vyrostla v Karlových Varech a nyní žije v Praze. Běžně má rozečteno několik knih zároveň a je nespá, pokud nedočte alespoň jednu týdně. Miluje Betty MacDonaldovou, Martina Walkera, Nadju Hermannovou, Aloise Jiráska a asi tak tři tucty dalších autorů (všechny samozřejmě platonicky). Jako malá snila o tom, že se stane agentkou FBI (kariérní poradce: Sandra Bullock). Posléze jí však došlo, že vzhledem k jejím fyzickým předpokladům a místě pobytu to bude obtížně realizovatelné. Zvolila tedy právnickou profesi a pracuje jako interní poradce v korporátu. Díky tomu může téměř každodenně vykonávat svou oblíbenou aktivitu, totiž tvořit texty. Krátce po polovině své čtrnáctiměsíční pauzy spojené s příchodem potomka začala tuto činnost postrádat už natolik nesnesitelně, že se rozhodla napsat knihu. Tak vznikla její prvotina *Pažitková smyčka*.

foto © archiv autorky

Ondřej Šanc

Ondřej Šanc (*1979) se narodil a vyrůstal v Ústí nad Labem, v prostředí chátrajících historických čtvrtí, továrních zdí a věčného kouře. Víkendy trávil s oddílem i sám na výpravách do okolní divočiny, rád četl a bavila ho historie. Po revoluci nastoupil na sedmileté gymnázium a od šestnácti se začal toulat stopem po Evropě. Ve stejné době se prostřednictvím tzv. Living History začal intenzivněji zajímat o kulturu a historii původních obyvatel Ameriky, což mu vydrželo dodnes. Studoval na učitele angličtiny a dějepisu, ale studium nedokončil kvůli vášni pro cestování. Doučoval angličtinu, pracoval jako údržbář v nevadské poušti, dělal skladníka v továrně, až se nakonec stal sociálním pracovníkem. V roce 2004 s ženou koupili roubený statek v Českém středohoří, kulturní památku, kterou trpělivě opravují a kde vybudovali a provozují rodnou biofarmu. Na statku také žijí a vychovávají tři syny.

Jako po drátku

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Ilustrační obrázek

Poutavá generační saga začínající v roce 1850 vás provede dvěma stoletími a dvěma světadíly. Ve stejné době, kdy železnice spojila Vídeň s Hamburgem a parníky vytlačily plachetnice na cestě do Ameriky, se v divokých kysuckých horách narodí Zoltán. Chudou drátennickou rodinu živí hlavně matka Maria, ale hospodářství sama nezvládá, a proto se na radu světzanlého kmotra vydává za lepším. Míří do Ústí nad Labem, donekdávna ospalého města, které se díky trati, řece a nekonečným zásobám uhlí stalo přes noc neuvěřitelně kypícím centrem nové éry, s desítkami továren a s největším přístavem celé monarchie, kde se mísily osudy tisíců lidí mnoha národností. Tak začíná napínavá odyssea, která čtenáře zavede z Horních Uher až do Ameriky, příběh o přátelství u táborových ohňů a o nelehké snaze obstát ve světě uhelného kouře.

Zmije v garáži

O tom, jak je důležité, aby svět byl v rovnováze a každý přístroj v domácnosti vyvažovala nová kočka či pes nebo alespoň sýkorky nebo ježek na zahradě. Také o tom, jak dekorativní kosmetika pomohla zamaskovat okousanou lištu příborníku, jaké bylo navštívit místo, jímž prochází nultý poledník, o smetišti, kterým se stala posvátná, nejvyšší hora světa... A o radosti při zavedení obecního vodovodu, o tom, jak člověka rozzuří, když mu někdo řekne, ať se uklidní, o staré jabloni, fobii z perleťových knoflíků, jak je těžké naučit štěně nosit větve správným směrem a o mnohém dalším... Zvířatům je věnovaná velká část textů, neboť jsou pro autorku důležitá, vlastně si bez nich neumí představit život. Když naposled udělala inventuru šatníku, zjistila, že všechna trička jsou se zvířaty – lamou, vlkem, medvědem, slepicí –, letní šaty se zebrami, župan s krávy, kalhotky s vlaštovkami, ježkem, buldočkem, srnkou, peněženka s liškou, kabelka s kočkou... Zdá se, že se jí rovnováhu daří udržovat.

Již vyšlo

S kabelkou kolem světa a kompostu, Je na kostele stále pět?

Magda Jogheevová

Magda Jogheevová (*1953), bývalá novinářka a pracovnice v sociálních službách, se narodila v Uherském Hradišti. Dnes žije na vesnici nedaleko Mimoně, což některé zážitky vysvětluje. Slouží svým domácím zvířatům – psům, ovčím a především kočkám, ale snaží se pomáhat i těm, která jsou bez domova nebo ho hledají. *Zmije v garáži* je autorčina čtvrtá sbírka fejetonů a sloupků. Řada z nich vyšla v magazínu *ONA Dnes*.

Fred Vargas

Fred Vargas (*1957, Paříž), vlastním jménem Frédérique Audoin-Rouzeau, je pseudonym francouzské historičky a archeoložky. Rozsáhlé znalosti historie dokáže výborně využít v zápletkách svých napínavých detektivních příběhů. Nemá ráda velkou publicitu, na veřejnosti se téměř neukazuje, přesto jsou její knihy úspěšné ve Francii i v zahraničí a překládány do jiných jazyků. Za své netradiční detektivní romány získala řadu cen, byly zfilmovány jako celovečerní filmy i jako TV seriály. Česká televize uvedla např. filmy podle románů *Neptunův trojzubec*, *Muž s modrými kruhy* a *Muž naruby*. Roku 2012 dostala autorka v Německu za souhrn svého díla Evropskou cenu za detektivku (Europäischer Krimipreis).

Na balvanu

Z francouzštiny přeložila Kateřina Vinšová

Po šestileté přestávce od posledního případu komisaře Adamsberga se s tímto charismatickým kriminalistou setkáváme znovu, tentokrát v jedné bretaňské vesnici zvané Louvieu, kde ho čeká další složité vyšetřování. V Louvieu je postupně zavražděno několik lidí dosti podivným způsobem a zdánlivě bez motivu. Zdejší obyvatelé věří, že vraždy ohlašuje přízrak, přicházející sem z nedalekého hradu Combouurg, kde koncem 18. století prožíval strastiplné dětství pod knutou despotického otce budoucí velíkána francouzského písemnictví François-René de Chateaubriand. V Louvieu dnešních dní žije jeho dokonalá kopie – vzdálený potomek stejného příjmení, na něhož padne podezření z vražd. Důkazy hovoří proti němu, a jelikož je ve hře slavné jméno, je vyšetřování sledováno přímo ministrem. Jen Adamsberg v Chateaubriandovu vinu nevěří a jako obvykle řeší spletitý případ po svém, „na balvanu“, tedy na horním kameni dolmenu, na němž lehává a trpělivě vyčkává, až se mu z hlubin bahnitého dna mysli vynoří zasuté myšlenky, které ho navedou správným směrem. Ani tentokrát jeho metoda nezklame.

Již vyšlo

V mrazivých časech, Uteč rychle a vrať se pozdě, Muž s modrými kruhy, Muž naruby, Když vyleze pavouk, Neptunův trojzubec, Špetka věčnosti

Prorok. Trujkunt 7

Ostravský kriminalista major Roman Saran tráví příjemné vánoční svátky s Johankou a s Ninou. Během Silvestra jej na Janovovém vrchu v Třinci osloví neznámý muž, nevybíravými slovy mu sdělí, jaký bude následující rok, a zmizí. Toto podivné proroctví se začne plnit hned po Novém roce. Započne série traumatických událostí, které bolestně zasáhnou Romanovu rodinu i přátele. Ostravský kriminalista je z vyšetřování vyloučen pro podjatost a je mu přidělen jiný případ. Nebyl by to však náš „blondatý pitbul“, aby přesto po osobě, která si vzala na mušku jeho blízké, nezačal pátrat na vlastní pěst. Významnou roli ve vyšetřování sehraje jeho dcera Johana, která zdědila „saranovské“ geny. Z osamocení lovce se ale snadno může stát kořist...

Již vyšlo

Trujkunt; Klasztor, Návrat; Pierot, Na krev; Zahrada, Rest; Krysta, Náráz; Prales

Petr Sagitarius

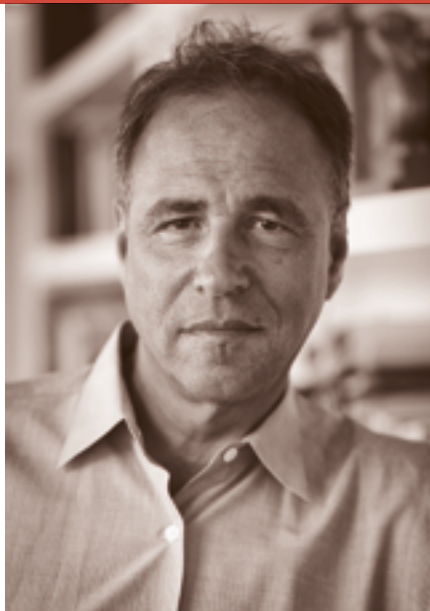
Petr Sagitarius (*1966) je český detektivkář s polskými kořeny, narodil se a vyrůstal v Třinci, nyní již pětáctilet let žije a poslední roky také píše v Jablunkově. V prostředí česko-polsko-slovenského trojmezí se také odehrává děj většiny příběhů jeho detektivní série *Trujkunt*. Pracoval jako učitel, kulturní referent, dělník, výtvarník a novinář a v letech 1998 až 2014 také jako starosta města Jablunkova, v současnosti je v invalidním důchodu. Vše, co posbíral dosavadní cestou životem včetně originálního těšínského nářečí, se odráží v jeho kriminovelách. První trilogie pod souhrnným názvem *Trujkunt* byla nominována na moravskoslezskou kulturní cenu Jantar. Zvláštní cenu poroty od České asociace autorů detektivní literatury získal za pokračování *Trujkuntu* – za novelu *Pierot* a *Na krev*. Autor, pokud jde o žánr krimi, obdivuje Chandlera, Larssona a Erbena, miluje povídky i filmy Woodyho Allena, směje se nekorektním vtipům kreslíře Dagssona, poslouchá kapelu Rammstein a baví se psaním dalších a dalších detektivních příběhů. Mimo to publikuje články na svém blogu Jablečno.

Anthony Horowitz

Anthony Horowitz patří k nejpłodnějším a nejúspěšnějším britským spisovatelům. Jeho romány *Dům hedvábí* a *Moriarty* se zařadily mezi desítku největších bestsellerů na žebříčku listu *Sunday Times* a prodávaly se ve více než třiceti pěti zemích. Jeho knížek pro děti o Alexi Riderovi se ve světě prodalo přes devatenáct milionů výtisků. V příbězích *Modrý diamant* a *Navždy a den* Horowitz oprášil zlatou éru bondovek.

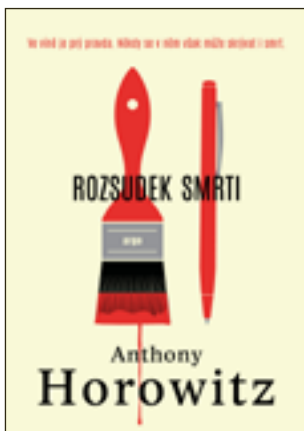
Jako televizní scenárista stvořil seriály *Vraždy v Midsomeru* a *Foylova válka*, který získal cenu od Britské akademie filmového a televizního umění. K Horowitzovým dalším televizním dílům patří *Hercule Poirot* a obecně uznávané seriály *Kolize* a *Injustice*. Anthony Horowitz je členem správní rady londýnského divadla Old Vic a pravidelně přispívá do nejrůznějších britských novin a časopisů. V roce 2014 se stal nositelem Řádu Britského impéria za služby prokázané literatuře.

Sherlock Holmes a doktor Watson současnosti

Rozsudek smrti

Přeložila Lucie Johnová

Slavný rozvodový advokát celebrit je nalezen ve svém bytě mrtvý. Někdo mu rozbil hlavu láhví vína za 2 000 liber. Což vzhledem k faktu, že on sám byl abstinent, působí trochu podivně. Stejně jako trojčiferné číslo, které vrah napsal na zed. Právník si stačil nadělat pár nepřátel, ale který z nich ho nenáviděl natolik, že ho zabil? A jak s tím vším souvisí smrt jeho dávného přítele, k níž došlo jen o den dřív? Policie je v koncích, a tak je znovu povolán neoblíbený, leč brilantní soukromý vyšetřovatel Daniel Hawthorne, který si přizve svého „Watsona“, známého spisovatele a scenáristu Anthonyho Horowitze.

Již vyšlo

Dům hedvábí, Moriarty, Modrý diamant, Navždy a den, Mnoho strak věští vraždu, Vražda ve Večernici, Pohřeb na přání

Dlouhý Londýn I. Veliké když

Z angličtiny přeložil Richard Podaný

Legendární komiksový a v posledních letech i literární čaroděj Alan Moore přichází s první částí plánované fantasy pentalogie o magii, mordech a maniacích, zasazené do Londýna těsně po hrůzách druhé světové války. Dennis Knuckleyard je osmnáctiletý zoufalec, který žije a pracuje v knihkupectví a antikvariátě. Jednou jej majitelka krámků Ada Bensonová pošle pro krabici vzácných knih; oba pak ale zjistí, že jedna z nich prostě nemůže existovat. „Procházka Londýnem“ od reverenda Thomase Hampola je totiž fiktivní dílo, které se objevilo jen v románu od Arthura Machena!

Ukáže se, že kniha pochází z jiného Londýna, zvaného také Veliké Když; z verze města, která leží mimo čas a v níž historické éry splývají jedna do druhé a realita se prolíná s nerealitou. A abstraktní pojmy, jako Zločin nebo Poezie, tu jsou ztělesněné coby úchvatné a strašlivé bytosti. Navíc se Dennis dozví, že pokud knihu do toho druhého Londýna nevrátí, zabijí ho.

Tím začínají Dennisova dobrodružství v Dlouhém Londýně. V tajuplném prostředí plném výstředních čarodějů, gangsterů a vrahů se Dennis ocitne v epicentru výbušných událostí, jež ohrožují jej samotného, ale i oba Londýny.

Již vyšlo

Neomicon, Providence, Nemo: srdce z ledu, Ztracené dívky, Illuminace

Alan Moore

Anglický komiksový scenárista. Podílel se na vzniku komiksů *V jako vendeta*, *Z pekla nebo Strážci*. Je znám jako novopohan, okultista, anarchista a kouzelník. Začal psát pro britské undergroundové časopisy na konci 70. let 20. století, kdy publikoval své komiksy *2000 AD* a *Warrior*. Později začal pracovat pro DC Comics a spolupracoval na dílech jako *Batman* nebo *Superman*.

foto © archiv autora

J. R. R. Tolkien

J. R. R. Tolkien se narodil roku 1892 v jihoafrickém Bloemfonteinu, dětství však strávil v Anglii, kde rovněž absolvoval středoškolská a univerzitní studia. V roce 1919 získal v Oxfordu diplom v oboru staroanglického jazyka a literatury a po pěti letech se ve stejném oboru stal profesorem. Prvními Tolkienovými publikacemi byly ve 20. letech *Slovník střední angličtiny* (1922) a kritické vydání středověké romance *Pan Gawain a Zelený rytíř* (1925). Čtenářský úspěch mu však přinesl až pohádkový příběh z fiktivní dávné Středozemě *Hobit* (1937, česky poprvé 1979). Po čtrnáctileté práci dokončil koncem 40. let rozsáhlé, v dějové a myšlenkové složitosti i jazykové invenci nesrovnatelně bohatší, pokračování v trilogii *Pán prstenů* (1954–1955, česky poprvé 1990–1992), jež vzbudila mohutnou vlnu zájmu. Historii svého světa a jeho obyvatel rozvíjí v souboru *Silmarillion* (1977, česky 1992), který čtyři roky po autorově smrti připravil k vydání jeho syn Christopher. Tolkienův literární odkaz doplňuje řada odborných studií a pohádkových příběhů.

foto © archiv autora

Příběhy z nebezpečné říše

Z angličtiny přeložili Stanislava Pošustová-Menšíková a Petr Štěpán

Soubor Tolkienových pohádek-povídání *Tulák Rover, Sedlák Jiljí z Oujezda, Kovář z Velké Lesné, List od Nimrala a Příhody Toma Bombadila*, doplněný studií *O pohádkách, která vlastně dala celé knize jméno: hned v jejím úvodu Tolkien píše, že Faerie, říše pohádek, je „nebezpečná země“ - snad proto, že se v ní může stát cokoli... „Člověk se snad může považovat za šťastného, že do té říše zabloudil, avšak samo její bohatství a podivuhodnost poutají jazyk poutníka, jenž by o nich chtěl vyprávět. A dokud tam přebývá, není radno, aby se příliš vyptával, jinak se brány uzavrou a klíče od nich budou ztraceny,“ píše Tolkien. Soubor poprvé vychází s ilustracemi Alana Leea.*

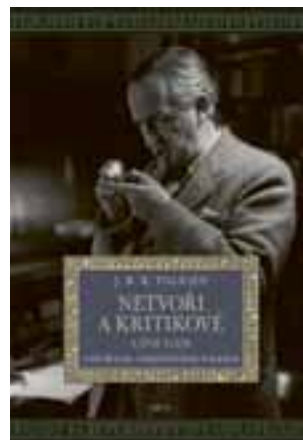
Dopisy J. R. R. Tolkiena

Z angličtiny přeložila Nikola Štefelová

Soubor pěti stovek Tolkienových dopisů, časově pokrývajících celý jeho dospělý život, dovoluje čtenáři nahlédnout z intimní blízkosti Tolkienův osobní, pracovní i tvůrčí život. Nacházíme zde listy jeho snoubence a pozdější manželce Edith i jejich dětem, texty týkající se jeho akademické dráhy, korespondenci s vydavatelstvím Allen and Unwin ohledně *Hobita* a dalších knih, a množství dopisů se samozřejmě týká Středozemě a toho, jak ji objevoval její autor i jeho čtenáři. Tento soubor bude dozajista objevem pro každého, kdo se zajímá o svět *Pána prstenů* i o jeho autora.

Netvoři a kritikové a jiné eseje

Z angličtiny přeložil Jan Čermák

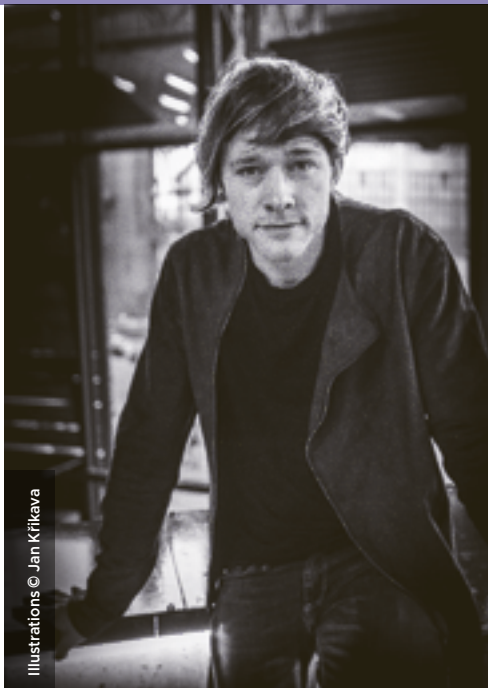
Těchto sedm esejů představuje Tolkiena jako literárního vědce, překladatele i romanopisce, a přestože vyvěrají z Tolkienova zájmu o středověkou literaturu, jsou přístupné všem čtenářům. Dva z nich pojednávají o *Béowulfovi*, jeden o *Siru Gawainovi a Zeleném rytíři*, najdeme zde přednášku o angličtině a velštině, projev, jímž se Tolkien roku 1953 loučil s Oxfordskou univerzitou, i pojednání o vymyšlených jazycích s příklady básní v elfských jazycích. Nejslavnější je však jeho esej *O pohádkách*, v němž se zamýšlí nad povahou pohádek a fantastických příběhů a dává nám nahlédnout, jak on sám k tomuto žánru přistupoval.

Již vyšlo

Hobit, Pán prstenů, Silmarillion, Húrinovy děti, Netvoři a kritikové, Nedokončené příběhy, List od Nimrala a jiné příběhy, Legenda o Sigurdovi a Gudrún, Pan Blahoš, Artušův pád, Pád Gondolinu, Beren a Lúthien, Pád Númenoru, Dopisy Otce Vánoc

Thomas Olde Heuvelt

Holandský spisovatel Thomas Olde Heuvelt se narodil 16. dubna 1983 v Nijmegen. Doposud vydal pět románů a řadu povídek, které byly přeloženy do angličtiny, italštiny, francouzštiny, čínštiny či japonštiny. V roce 2015 získal za anglicky publikovanou povídku *The Day the World Turned Upside Down* cenu Hugo a ve Spojených státech se tak stalo vůbec poprvé, kdy jedno z neprestížnějších ocenění v rámci fantastického žánru získala překladová práce. Za česky vydanou povídku *Tušoznalci z Dójsa-keť*, přeloženou do angličtiny pod názvem *The Ink Readers of Doi Sakeť*, byl o rok dříve nominován na Huga i Světovou cenu fantasy. V roce 2016 se prodal na americkém knižním trhu s hororovým románem *HEX* (2013), jenž byl pro překlad do angličtiny zčásti upraven.

Illustrations © Jan Křikava

Orákulum

Z angličtiny přeložil Milan Žáček

Dvě děti, Luca Wolf a Emma Reichová, spatří za mlhavého zimního rána plachetnici z 18. století. Ne spatří ji však na moři, nýbrž na souši, na holém poli. Na zádi oné podivnosti se skví nápis Orákulum. Emma podlehne zvědavosti, na loď vyleze a vklouzne do podpalubí. A nikdo už ji nikdy neuvidí. Luca tone v rozpacích; chce se za ní vydat, ale vyděsil ho výraz, který se Emmě v posledním okamžiku mihl ve tváři.

Zanedlouho zmizí dalších jedenáct lidí. Luca a jeho matka se ocitnou v rukách tajné vládní agentury, která má řadu otázek, žádné odpovědi a je odhodlaná odhalit tajemství lodi dřív, než se spustí mediální bouře. Tajemství je přinucen zkoumat i Robert Grim, specialista na okultní záležitosti se zvláštní minulostí a značnou averzí k autoritám. Zvolna začne vycházet na světlo, že se plachetníci je spjatá minulost, která by měla zůstat spát...

Nadpřirozený thriller, v němž příznak minulosti věští návrat starobyklých sil, které navždy změní náš svět...

Již vyšlo

HEX, Echo

Oheň nad hlubinou

Z angličtiny přeložil Aleš Drobek

Ocitáme se tisíce let v budoucnosti. Galaxii obývá celá řada živočišných druhů, jejichž technologická vyspělost a dokonce i inteligence závisejí na tom, kde přesně v galaxii se nacházejí. Nejzazší a jádru nejvzdálenější vrstva zvaná Transcend je domovem božských superinteligencí, zatímco v Nevědomých hlubinách okolo jádra mohou existovat jen primitivní živočišné formy a ty nejjednodušší technologie. Nikdo netuší, jaká síla kdysi rozdělila galaxii na tyto „kognitivní zóny“, nicméně když ctižádostiví lidští archeologové otevrou dávno zapomenutý archiv na hranici Transcendu, probudí prastarou inteligenci, která má jediný cíl – znovu získat vládu nad galaxií, o niž přišla před pěti miliardami let.

Následně pohromě unikne jediná rodina, jejíž členové včetně dvou dětí však záhy padnou do zajetí Spárů, příslušníků nelítostné středověké civilizace, kteří je ihned využijí jako figurky ve vzájemném mocenském boji. Na pomoc jim vyrazí záchranná výprava, která má za úkol přivést domů nejen je, ale také tajemství, které je jedinou nadějí na spásu veškerého inteligentního života v galaxii.

Strhující epos o galaktické válce a jeden z nejnámějších příspěvků do žánru space opery.

Vernor Vinge

Vernor Vinge (1944–2024) byl profesor matematiky na univerzitě v San Diegu, počítačový vědec a autor science fiction. Proslul především díky svým románům *A Fire Upon The Deep* (česky *Oheň nad hlubinou*, 1992), *A Deepness in the Sky* (česky *Hlubina na nebi*, 1999) a *Rainbows End* (2006), za které získal hned třikrát cenu Hugo pro nejlepší román roku, ale i díky známým novelám *True Names* (1981), *Fast Times at Fairmont High* (2002) a *The Cookie Monster* (česky *Cookie*, 2004) či díky eseji *The Coming Technological Singularity* (1993), v níž tvrdí, že exponenciální růst technologií dosáhne bodu, za nímž už o důsledcích nemůžeme ani spekulovat.

Uvař raka

Morten & Longin (eds.)

Proč tento divný název pro antologii povídek autorů nejmladší a nejstarší generace české sci-fi? Rak je tuzemský koryš, který je již na vymření. Je vzácný jako šafrán. Dříve obýval zcela normálně české potoky či rybníky, dnes je součástí environmentálního smutku. Už si jej prostě stěží kde ulovíte, a pokud ano, dostanete pokutu nejméně 1000 Kč. Ve starých českých kuchařkách se tento klepetnatý živočich vyskytoval jako zcela normální potravinový produkt, podobně jako buržoazní artyčoky, i šnečí ocásky či slavičí jazýčky. Nuže, to je podstata našeho záměru, názvu, který možná dosti bizarně zaštiťuje titul této antologie: Uvař raka! Rak je v tomto smyslu symbolem něčeho, co už je téměř ztraceno.

Proto, pokusíme se uvařit raka? Berme to jako velkou výzvu. Opět vzkřísit velkou sílu, velkou porci imaginace, bez níž by fantastická literatura nemohla existovat.

Kromě známých jmen jako Vilma Kadlečková, Ondřej Neff, Eva Hauserová, Josef Pecinovský nebo Petr Stančík objevíte i mnoho nových talentů.

X-Tal

Hussarova druhá velká „historická“ science fiction X-Tal nás zavede na Coraab, skládku prastarých civilizací, aby nás formou osobních deníků seznámila s osudy Tala Makarda, příslušníka páté generace těžebních Pánů. Jak se samotářský mladík vypořádá se smrtí matky a s tím spojeným novým úkolem, jenž mu byl zadán? Dokáže přijmout zodpovědnost, překonat četná úskalí a dokončit stavbu největšího inženýrského projektu všech dob, jenž ponese jeho jméno?

X-Tal je umně vycizelovanou kombinací survivalu, politického románu a epické odysey, vykreslující dobové kontexty i místní realie v mimořádně sugestivních konturách. Kniha potěší nejen Hussarovy věrné čtenáře, ale je rovněž ideální příležitostí pro první seznámení s kultovním nehostinným skládkosvětlem a jeho svéráznými obyvateli.

Již vyšlo

O Tu, svazek první a svazek druhý

Jakub Hussar

Jakub Hussar (*1985, České Budějovice) je režisér, producent a idea maker. Vystudoval režii a scenáristiku na Filmové akademii Miroslava Ondříčka v Písku. V roce 2002 spoluzaložil tvůrčí skupinu Trinity Pictures, která se zaměřuje na tvorbu krátkých sci-fi filmů. V roce 2011 stál u zrodu herního studia ARK8, pod jehož taktovkou vznikla online karetní hra Coraabia (Česká hra roku 2014). O rok později založil iniciativu Vladimír Franz prezidentem, později vedl prezidentskou kampaň Pavla Fischera. V roce 2018 založil inovativní reklamní agenturu HAZE, kde působí jako kreativní ředitel. Je ženatý a má dvě děti. Mezi jeho záliby patří tvorba elektronické ambientní hudby, bojová umění a kameničina.

Will Eisner

Will Eisner (1917–2005), narozený v New Yorku, stvořil legendární komiks *The Spirit*. Napsal také přes patnáct komiksových románů a několik příruček o tvorbě komiksu, které jsou dodnes oblíbené. Na jeho počest se jmenují nejvyšší ocenění v komiksové branži Eisnerovy ceny (Eisner Awards). Česky zatím vyšly jen dvě jeho knihy, *Spiknutí a Žid Fagin*.

„Tři komiksově romány sebrané v tomto svazku představují zásadní část mého díla. Je pro mě obrovsky uspokojivé vědět, že se takto dostanou k nové generaci čtenářů.“

Will Eisner

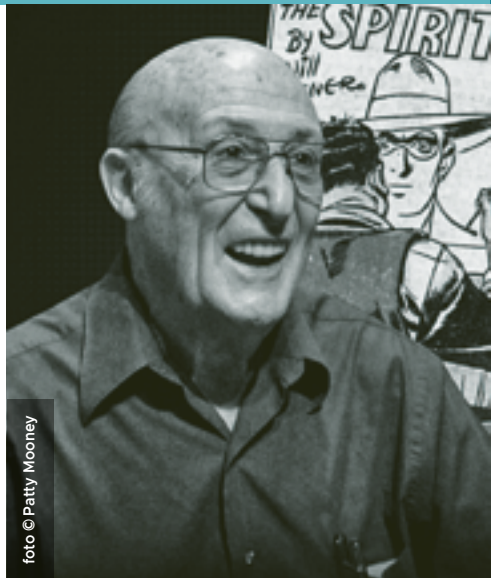
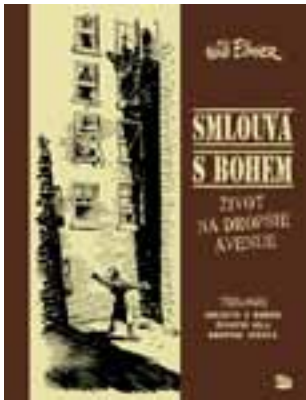

foto © Patty Mooney

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Smlouva s Bohem

Z angličtiny přeložil Richard Podaný

Před mnoha lety Will Eisner marně hledal nakladatele pro své revoluční dílo, *Smlouvu s Bohem*. Komiksový román nakonec vyšel dosti nenápadně v roce 1978 a až později si získal obrovský věhlas, takže přinesl uspokojení nejen samotnému autorovi, ale také se stal inspirací pro celou generaci „sekvenčních umělců“.

Will Eisner sám sebe popisuje jako „výtvarně nadaného svědka, který podává hlášení o životě, smrti, utrpení a nikdy nekončícím boji“. *Smlouva s Bohem* vyšla, když mu bylo už jedenáctedesát let, a přesto se její vydání stalo zásadním okamžikem jak pro něj osobně, tak pro komiksové médium. S touto knihou se zrodil komiksový román jako takový, a tím začala éra, kdy už byli seriózní autoři komiksu zbaveni otupujících sešitových okovů. Celá trilogie je hypnotickou fiktivní kronikou univerzální americké životní zkušenosti a také Eisnerovým nejnítějnějším a nejtrvalejším literárním odkazem.

ilustrační obrázek

Winton nebyl sám

ilustrační obrázek

Jak mladý bezdětný makléř k 669 „Wintonovým dětem“ přišel? Příběh Sira Nicholase Wintona, který se se svými spolupracovníky zasloužil o záchranu československých a sudetských dětí před druhou světovou válkou, je sice notoricky známý, ale...

Praha 1938. Mnichovská dohoda vyhnala z domovů desetitisíce uprchlíků. Nad lidmi se vznášel strach z války a v jejich hlavách vířil beznadě. Zdá se, že situace je bezvýchodná, ale někteří přece jen neztratilí naději. Stejně jako sir Nicholas Winton totiž věřili, že není-li něco absolutně nemožné, musí existovat cesta, jak toho dosáhnout. Příběh komiksu *Winton nebyl sám* je příběhem aktivního dobra. A ukázkou toho, že k hrdinství člověk nepotřebuje neobyčejný život. Jména jako Doreen Warrinerová, Trevor Chadwick, Beatrice Wellingtonová, Marie Schmolková dnes nikomu nic neříkají. A přitom by měly. Protože Winton opravdu nebyl sám.

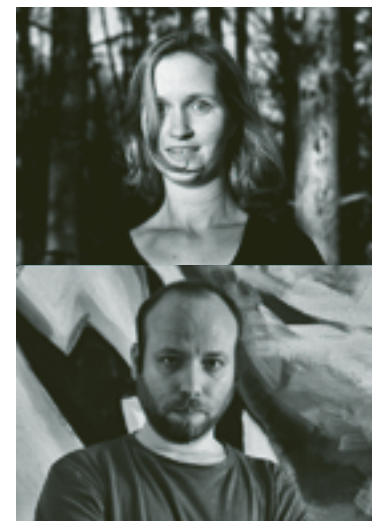
Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Tereza Verecká

Tereza Verecká (*1985, Praha) je autorka, dramaturgyně a dramatička. Vystudovala obor tvorby textu a scénáře na Vyšší odborné škole Konzervatoře Jaroslava Ježka a posléze činoherní dramaturgii na pražské DAMU. Její hry vyšly pod názvem *Kamenná, divná věc...* v nakladatelství Akropolis, dále pak v překladu do maďarštiny a srbštiny. Má na kontě několik rozhlasových her, textů a pohádek pro děti i dospělé. V Argu jí vyšly knihy *Stropopodní zuchbuchy* a *Piš, nebo střelím!* Její hororový podcast *Lyžák* je nejposlouchanějším projektem rádia Junior.

Mikuláš Podprocký

Mikuláš Podprocký je původem ze Slovenska, žije a tvoří v Praze. Narodil se v roce 1978, na košické Technické univerzitě vystudoval ateliér svobodné kreativity 3D u prof. Juraja Bartusza a od roku 2002 pracoval jako kreslír v různých softwarových firmách, které tvoří počítačové hry – mj. byl art direktorem světově úspěšné hry *Kingdom Come: Deliverance* společnosti Warhorse. Vydal také dva díly svého autorského komiksu. Zabývá se také ilustrováním knih (*Čaroděj Zeměmoří*, *Conan* a další).

Kóiči Óniši

Kóiči Óniši (*1973) je japonský tvůrce a kreslíř komiksů manga. Je absolventem fakulty literatury Hokkaidské univerzity, chvíli také studoval katedru evropské historie tamtéž. Debutoval v roce 1997 dílem *Prasečí král* a osobitým stylem si vysloužil ocenění Kodansha Afternoon Prize udělované začínajícím autorům manga. Je aktivním členem japonského spolku Castle Tintagel, pojmenovaného podle středověkého opevnění ležícího v severním Cornwallu ve Velké Británii, spojovaného s králem Artušem. Spolek od roku 2013 provozuje Japonskou ligu rytířských soubojů v historické zbroji s dřevci, pro níž také vytvořil několik merkantiilí a od roku 2016 je jejím sponzorem. V roce 2014 vyšel v renomovaném tokijském nakladatelství Futabasha první díl jeho historického opusu *Dívčí válka*, ukončeného v roce 2019 dvanáctým dílem. Za zmínku patří také Ónišioho *JOKER* (1999), *Pravdivá legenda o Cchao Cchaovi* (2006) a další díla.

Dívčí válka 7, 8 a 9

18+

Přeložil Petr Holý

7: Zuřivá náboženská válka mezi husitským vojskem a křížáky pokračuje. Vojevůdce Jan Žižka ale prohrává bitvu a husité se dostávají do zoufalé situace. Během honu na otroky se kumánské jezdectvo pokouší unést bojovnici Šárku a její druhy. Husité, opakovaně pobouření krutostí nepřítele, shromáždí vojsko na jejich záchranu.

8: Díky geniální vynalézavosti velitele Jana Žižky husité opět porázejí křížáky. V husitském vojsku to však vše, neboť husity rozdělují protichůdné plány. Zmatečnému vnitřnímu konfliktu neunikne ani bojovnice Šárka, již sice potká nečekané štěstí, nicméně je nucena učinit krutou volbu a následně čelit následkům svého rozhodnutí.

9: Dojde k urovnání vnitřních rozbrojů a husitské vojsko pod velením vojevůdce Jana Žižky opět zvítězí. Katolíci, kteří už nevidí šanci na vítězství, se uchylují k zapovězeným opatřením. Příběh se také zaměří na Žižkovu minulost. Víra předaná Janem Husem Janu Žižkovi se přenáší na další generace a slavný vojevůdce vyráží do své poslední bitvy.

Již vyšlo Dívčí válka 1–6

Princezna z Nekonečného hradu

Z japonštiny přeložila Anna Křivánková

Píše se 16. století a vojevůdce Oda Nobunaga je na nejlepší cestě sjednotit politicky roztržštěné Japonsko, ukončit dlouhou válku a stát se šógunem. Jenže než stihne svůj úkol dokončit, postaví se mu do cesty jeho věrný vazal Akeči Mitsuhide a zavraždí jej... nebo ne? Co by se stalo, kdyby se v kritickém okamžiku japonských dějin rozštěpil svět vedví a rozdílné reality existovaly paralelně vedle sebe v podobě dvou hradů, jejichž obyvatelé by mohli přecházet z jednoho do druhého? Vrcholné dílo mistra japonského komiksového stylu guro plné chaosu a bizarní erotiky.

Šintaró Kago

V bohatém a různorodém světě japonského komiksu reprezentuje Šintaró Kago (*1969) jeho ne-mainstreamovou část zaměřenou především na dospělé čtenáře, konkrétně výrazný proud zvaný guro založený na grotesknosti, hororu a bizarní erotice. Kago dovedně kombinuje precizní kresbu se surrealismem a černým humorem inspirovaným např. dílem Akiry Torijamy, Salvadora Dalího či komediální skupiny Monty Python. Mezi jeho nejznámější díla patří mj. příběhy *Paranoia Sutoreeto* (Paranoia Street), *Čódenno paratakušisu* (Parataxe supravodivých mozků) či *Furakušon* (Frakce). Kromě uznání na domácí půdě si získal velkou popularitu i v zahraničí, zejména v Itálii, kde v roce 2014 získal prestižní cenu Gran Guinigi.

Alejandro Jodorowsky

Alejandro Jodorowsky je muž, který se těžko vtěšnává do několika řádek; nejen komiksový scenárista, ale i spisovatel, avantgardní filmař, režisér či spirituální guru. Narozen 17. února 1929 v Chile židovským rodičům z Ukrajiny. Český čtenář zná už řadu jeho komiksových scénářů a předloh od *Incalu* přes *Kastu Metabaronů* a *Bílého lámu* po *Andělské dráčky* a další – a při jeho oblíbě se dá spoléhat na to, že jejich počet poroste i dál. *Šílená ze Sacré-Coeur* patří mezi ta jeho díla, která vzešla z dlouhé a plodné spolupráce s francouzským komiksovým mágem Moebiem.

Georges Bess

Georges Bess (*1947) je výtvarník, tvůrce komiksových knih známý pro svou spolupráci s Alejandro Jodorowským.

Juan Solo

Z francouzštiny přeložil Richard Podaný

Další dosud česky nevydané významné dílo velikánů evropského i světového komiksu se tentokrát vyhýbá všem žánrovým formám, není to SF, fantasy ani western, ale příběh z fiktivní jihoamerické diktatury. Přesto tu najdeme motivy typické pro oba autory. Juan Solo je nalezenec, který si buduje postavení mezi vyvrheli a zločinci a který postupně stoupá stále výš po společenském žebříčku zkorumpované země. Nakonec jej ale vlastní minulost i dlouho popírané lidství dostihnou a promění ve smutnou mesiášskou postavu, která se obětuje za druhé.

Bess je v tomto mistrovském komiksovém díle devadesátých let ve své vrcholné tvůrčí formě a Jodorowsky žongluje s archetypy lidské povahy, mytologií, víry a legend tak zručně, jak to umí snad jen on.

Již vyšlo

Diosamante, Bouncer, Oči kočky, Papež Ukruťný, Šílená ze Sacré-Coeur

Činžák

Z angličtiny přeložil Richard Klíčnick

Jeff Lemire a Andrea Sorrentino stvořili *Mýtus Sadu kostí*. Ten svět se podobá našemu, ale pod jeho prahem číhá temnota se svou sestrou nicotou. A tam... tam žijí prastaré bytosti, o jejichž existenci má ponětí jen málokdo. Tu a tam ale existují místa, kde zlo vyvěrá na povrch. *Činžák* je jeden ze samostatných příběhů, které autoři servírují čtenářům a pomalu odhalují nejrůznější aspekty tísnivého hororového světa inspirovaného atmosférickými příběhy H. P. Lovecrafta. Lemire a Sorrentino během povtařných vyprávění sami zjišťují, co pro ně znamená horor. Jedno ale vědí jistě od začátku svého tápání – horor pro ně znamená velmi hodně. A oba vědí, že tenhle činžák ukrývá cosi zlého...

Jeff Lemire

Jeff Lemire je autorem oceňovaných komiksů *Sweet Tooth* (producentem seriálu na Netflixu je Robert Downey Jr.), *Essex County* a čeští čtenáři komiksů znají celou řadu jeho dalších prací jako *Potápěč*, *Černá palice*, *Rváč*, *Plutona*, *Zatoulaní psi* a další. Pro DC psal řady *Green Arrow* a *Liga spravedlnosti*, zkrátka patří k nejuspěšnějším a nejproduktivnějším komiksovým scenáristům současnosti. V roce 2008 a 2013 získal Jeff Shuster Award jako Nejlepší kanadský kreslíř. Má na kontě také Doug Wright Award stejně jako Alex Award (od Asociace amerických knihovníků). Pyšní se dále osmi nominacemi na Eisnerovu cenu, sedmi na Harveyho cenu a osmi na cenu Shusterovu. V roce 2010 byla jeho *Essex County* zvolena mezi pět nejlepších kanadských komiksů desetiletí. Se ženou a synem žije v současnosti v Torontu.

Andrea Sorrentino

Kreslíř a spolutvůrce Eisnerovou cenou oceňované komiksové řady *Gideon Falls*. Na kontě má celou řadu hitů pro DC i Marvel jako *Wolverine: Starý dobrý Logan*, *Joker: Killer Smile* a *Batman: The Imposter*. V komiksovém světě je proslulý svou kresbou plnou napětí a nálad stejně jako kreativním rozvržením panelů, které evokuje hluboké, sugestivní duševní stavy. Sorrentino žije a pracuje nedaleko italské Neapole, v nebezpečné blízkosti činné sopky.

David Walliams

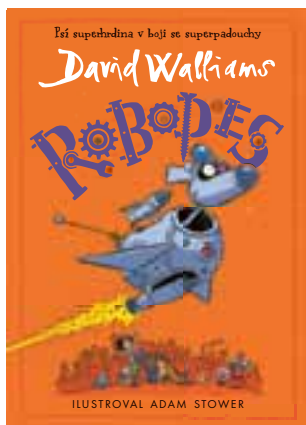
David Walliams je britský herec a scenárista, spoluvůrce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award. V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vypravěčsky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanějším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do padesáti pěti jazyků a po celém světě se jich prodalo přes padesát milionů výtisků.

foto © Charlie Clift

Robopes

Z angličtiny přeložila Veronika Volhejnová
Ilustroval Adam Stower

Seznamte se s Robopsem, poslední nadějí v boji se zločinem! Zlotřilov je jedním z nejnebezpečnějších míst planety. Město ovládá banda všehoschopných padouchů. Každý se před nimi třese strachy a jen opravdový superhrdina by je dokázal zneškodnit. Jenže kde ho vzít? Přichází Robopes! Nováček psí policejní akademie má úžasnou schopnost a prahne po dobrodružství. Ale nebude na nejobávanější zločineckou dvojici krátký? Podaří se mu překazit její plány na zničení Zlotřilova?

Nejhorší netvoři na světě

Z angličtiny přeložila Veronika Volhejnová
Ilustroval Adam Stower

Jestlipak se odvážíte vstoupit do světa obývaného příšerami, netvory, obludami, strašidly a přízraky všech velikostí, barev a tvarů? Pokud nemáte rádi duchy, obry, upíry, zombie, mimozemšťany, vlkodlaky ani mumie, NEČTĚTE tuhle knihu! Za žádnou cenu! Nikdy! Ani stránku, ani řádku! Vy ostatní si ale užijte další báječnou sbírku deseti děsivých, ukrutánsky zábavných povídek o hroztánských netvorech, s ilustracemi Adama Stowera vyvedenými v jedovatě zářivých barvách.

Kniha se připojuje k oblíbené řadě Walliamsových knih započaté třemi díly Nejhorších dětí na světě, pokračující Nejhoršími učiteli na světě, Nejhoršími rodiči na světě a nakonec i Nejhoršími domácími mazlíčky na světě.

Již vyšlo

Babička drsňačka, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útek, Nejhorší děti na světě, Pan Smradoch, Kluk v sukničkách, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2, Táta za všechny prachy, Nejhorší děti na světě 3, Ledová obluda, Nejhorší učitelé na světě, Něfo, Bestie z Buckinghamského paláce, Sliz, Operace Banány, Nejhorší rodiče na světě, Babička drsňačka znovu v akci, Superstrašlivák, Nejhorší mazlíčci na světě

Martin Čepa

Martin Čepa (*1990, Jindřichův Hradec) vystudoval obor Přístroje a metody pro biomedicínu na ČVUT v Praze. V současnosti pracuje jako výzkumný pracovník v jedné biotechnologické společnosti. Žije v Letohradu. Kniha *Zvon* je jeho prvotina, v nakladatelství Grada mu vyjde další rukopis, *Tajemství zámku Budka*.

Richard Fischer jr.

Richard Fischer jr. (*1968, Tábor) se proslavil komiksovými romány *Rváčův* (vyd. Lipník) a *Rváčův 2* (vyd. Argo), které nakreslil svébytnou technikou na scénář Džiana Babana. Za druhý díl získal cenu Muriel za nejlepší kresbu.

Ilustrační obrázky

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Zvon

Napínavý, dobrodružný příběh začíná v jednom činžáku na pražských Vinohradech. Čtveřice kamarádů slyší odněkud shora podivné pískání a vydá se po zvuku. Na půdě objeví vědecké zápisky jakéhosi doktora Schneidera a hlavně zdroj pískání: obrovský černý kámen ve tvaru zvonu. V těle se je puklina dost velká na to, aby se dovnitř mohl protáhnout člověk. A přesně to tři z dětí udělají, jen bázlivý Eda zůstane venku. Vtom se trojice uvnitř stane nedobrovolnými účastníky neobvyklého fyzikálního jevu. Zvon je přesune do dubna 1945 a jim nezbyvá než vypátrat doktora Schneidera a s jeho pomocí se dostat zpět do své doby. Snadné to nebude, světová válka ještě není u konce, navíc jim je v patách maniakální důstojník gestapa přezdívaný Řezník...

Kroniky Světakraje

1. Cesta za tajemný Hvozd

Přeložila Viola Somogyi

Snítek byl ještě miminko, když ho na prahu svého obydlí uprostřed tajuplného Hvozdu našli lesní trollové a ujali se ho. Jen chlapec povyrosl, trollové mu důrazně kladli na srdce, aby se měl před Hvozdem na pozoru a neopouštěl bezpečí vyšlapané stezky. Jenže Snítek zatouží dozvědět se, odkud se vzal a kdo byli jeho rodiče, proto jedné chladné noci sejde ze stezky a vydá se na dalekou cestu. Začíná velkolepé dobrodružství, při němž se hrdina setkává se spoustou fantastických bytostí a rostlin – s krutým leboundem, bručivědem, lesní lékárníci žvanížínkou, nenasytým krvavým dubem či konejšivým uspávač-níkem. Dokáže Snítek najít místo, kam patří?

**Prodáno přes tři miliony výtisků po celém světě.
Přeloženo do více než 20 jazyků.**

Paul Stewart

Paul Stewart (*1955) je britský spisovatel píšící zejména pro děti a mládež. Zpočátku několik let působil jako učitel angličtiny, nejprve v Německu, pak na Srí Lance a nakonec v Británii. První kniha mu vyšla v roce 1988, naplno se literární tvorbě věnuje od roku 1990. Největší slávu mu přinesly *Kroniky Světakraje*. Stewart je trojnásobným držitelem prestižní Nestlé Smarties Book Prize. Argo mu v češtině vydalo trilogii *Dobrodružství z předalekých dálek* (2008–2009).

Chris Riddell

Chris Riddell (*1962) je britský ilustrátor a spisovatel dětské literatury. Jeho nejznámější prací jsou knihy ze série *Kroniky Světakraje*, které nejen ilustroval, ale také se na nich podílel jako spoluautor. Významnou částí jeho díla je i práce v novinách. Dříve to byly ilustrace a někdy i obálky pro *The Economist* a nyní politické komiksy, které vytváří pro britský týdeník *The Observer*. Za svou tvorbu získal celou řadu cen, mj. dvakrát Kate Greenaway Medal.

Marka Míková

Marka Míková je spisovatelka, divadelnice, hudebnice a spoluautorka projektu Loutky v nemocnici. Vystudovala DAMU, loutkářství, obor režie a dramaturgie. Je autorkou skoro dvou desítek knih, v Argu vyšly *Mrakodrapy* (2012), *Škvíry* (2014), *Jonáš spěchá domů* (2015, podle námětu výtvarníka Radoslava Valeše), *Pán a vrabec* (2017) a *Kabát a kabelka* (2021). Posledně jmenovaná kniha obdržela Magnesii Literu. Kromě toho má Míková na svém kontě ještě další čtyři nominace na tutéž cenu. *Škvíry* získaly Zlatou stuhu za ilustrace Terezy Ščerbové.

Aneta Františka Holasová

Aneta Františka Holasová je absolventkou oboru ilustrace na plzeňské Fakultě designu a umění L. Sutnara. Debutovala knihou *Lumír včelář*, kterou napsala i ilustrovala. Od té doby vytvořila ilustrace k celé řadě knih pro děti, jejichž autory jsou např. J. Šrámková, M. Vopěnka či J. Kahoun. Za knihu Robina Krále *Tonča a krasojedec* získala Zlatou stuhu.

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Stromy, kořeny a kluk

Co kdyby stromy uměly vyprávět? To by bylo příběhů z hlubin minulosti! Vždyť kupř. sekvoje se dožívají stovek, ba tisíců let, a ani naše lípy či duby se nenechají zahanbit. Držitelka Magnesie Litery Marka Míková vdechla svým stromovým hrdinům život a propojila je napříč světem. Skrze jejich vyprávění tak zažijeme stvoření světa, Adama s Evou v ráji, podíváme se k vikíngům, indiánům, do Bagdádu, Austrálie, ale i do Čech... Jako liána se mezi tím prolétá příběh kluka Adama, který v dutině jedné kalifornské sekvoje všemu pozorně naslouchá. A když se pak s tátou vrací domů do Čech, odnáší si rozhodnutí, že své dřevěné kamarády bude po celý život chránit. A podobné rozhodnutí si možná odnesete i vy. Určitě vás zaujme i neobvyklá struktura vyprávění připomínající rozvětvený strom (trošku ve stylu oblíbených gamebooků): na jedné „větvi“ se příběh rozvine a na jiné pokračuje.

Otec Vánoce a já

Přeložila Dominika Křestanová

Vyrůstat mezi samými elfy není vždycky úplná pohoda, zvláště když jste člověk. A to má malá Amélie Darrecková ty nejlepší adoptivní rodiče, jaké si mohla přát: samotného Otce Vánoce a jeho manželku, usměvavou Mary. Jenže elfská škola je docela otrava. Kdo má vydržet to věčné zpívání vánočních koled – dokonce i v červenci! A v testech prověřujících zručnost při výrobě hraček Amélie pokaždé propadne. A taky je v Elfhelmu pořád dost zima. Když ale žárlivý Velikonoční králíček se svou králičí armádou ukuje plán, jak zarazit Vánoce, musí Amélie, její rodina i všichni elfové vyrazit do boje za záchranu svátků, než bude pozdě.

Již vyšlo

Holka, která zachránila Vánoce, Kluk jménem Vánoce

„Úžasná knížka plná kouzel, legrace a dobrodružství je jako stvořená ke čtení pod vánočním stromkem.“

The Week

Matt Haig

Britský spisovatel Matt Haig (*1975) je původním povoláním novinář. Spolupracoval s listy *The Guardian*, *The Sunday Times* či *The Independent*. Je autorem řady knih, prozaických i populárně-naučných, určených dospělým i dětem a mládeži. V češtině vyšel mj. jeho román *Poslední rodina v Anglii*, který originálním způsobem parafrázuje první díl Shakespearovy hry *Jindřich IV.*, dále parodie Shakespearovy tragédie o Hamletovi nazvaná *Klub mrtvých otců*, či populárně-naučná příručka *Důvody, proč zůstat naživu*, v níž Haig zpracoval svůj letitý boj s depresí. Román *Půlnoční knihovna* z roku 2020 se stal bestsellerem. Mimořádně úspěšné jsou i jeho dětské knihy. *Kluk jménem Vánoce* byl přeložen do téměř 30 jazyků a dočkal se také filmové adaptace.

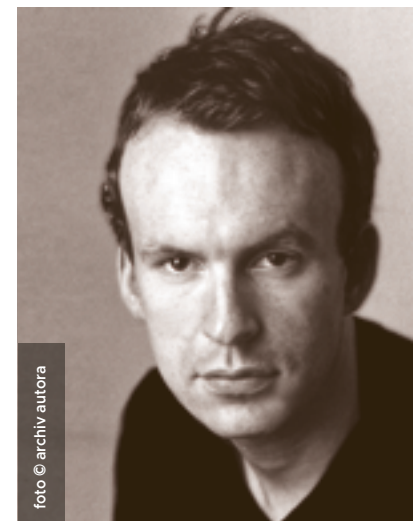

foto © archiv autora

Marius Marcinkevičius

Marius Marcinkevičius (*1966), původním povoláním lékař, patří k oceňovaným litevským autorům knih pro děti, píše básně i prózu. V roce 2017 obdržel za knížku *Draugystė ant straublio galo* (Přátelství na konci sloniho chobotu) cenu IBBY pro nejlepší litevskou dětskou knihu roku. Jeho dílo bylo přeloženo do celé řady jazyků, angličtiny, francouzštiny, němčiny, italštiny, čínštiny, řečtiny, kazaštiny atd. Žije ve Vilniusu.

Inga Dagilė

Inga Dagilė (*1981) vystudovala Akademii umění ve Vilniusu, věnuje se ilustracím a grafice. Její práce získaly řadu ocenění.

Kamínek

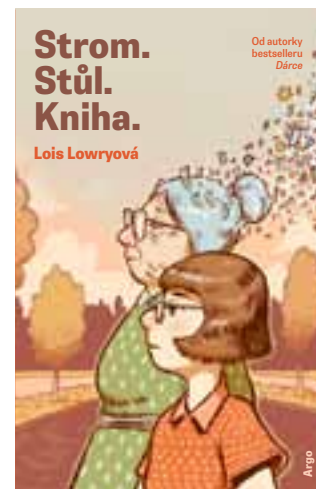
Přeložila Anna Sedláčková

Alon miluje chuť bagelů, rád hraje na housle a tráví čas se svou kamarádkou Rivkou. Vysedávají vysoko na střeše a pouštějí draka. Jenže život je těžký, píše se rok 1943, a do města vtrhnou černí ptáci a po nich i vojáci v černých uniformách, mluvící cizím jazykem. Od té chvíle musejí židovští obyvatelé města nosit žlutou hvězdu a nesmí opustit ghetto. Když přece jen někdo vyjde bránou ven, už nikdy se nevrátí zpět. A jednoho podzimního dne projde bránou i Alon a jeho rodina... Něžný, dojemný příběh vypráví o dvou židovských dětech, které rozdělí hrůzy holocaustu. Po letech se oba někdejší kamarádi zase shledají díky kamínku, symbolu síly, vzpomínek i posmrtného života.

Strom. Stůl. Kniha

Z angličtiny přeložila Dominika Křest'ánová

Ve své nové knize Lois Lowryová vypráví dojemný příběh o přátelství jedenáctileté dívky a staré ženy, o zapomínání a vzpomínkách.

Každý v městečku zná nesourodou dvojici kamarádek, jež se obě jmenují Sofie. Jedna Sofie chodí do školy, druhé je 88 let. Jenže starší Sofie začíná mít problémy s pamětí a projevují se u ní první známky demence. Její syn ji hodlá vzít na vyšetření a v případě, že se diagnóza potvrdí, odvézt do vzdáleného pečovatelského domu. Malá Sofie nechce o kamarádku přijít, a tak se rozhodne ji na kognitivní testy připravit. Jedním z úkolů je udržet v paměti tři náhodná slova, dívka proto kamarádku vybidne, aby jí ke sloům vyprávěla něco o svém dětství. Malá Sofie pak v úžasu naslouchá příběhu o válce, hladu a krutosti, ale také o laskavosti a odvaze cizích lidí, kteří se ujali židovské holčičky a vychovali ji pod jiným jménem...

Již vyšlo

Dárce, Hledání modré, Posel v temném lese, Syn, Spočítej hvězdy

Lois Lowryová

Lois Lowryová se narodila r. 1937 v Honolulu na Havaji, vyrůstala v New Yorku, Pensylvánii a Japonsku. V současnosti žije a píše v Cambridgi ve státě Massachusetts a v Maine. Je autorkou více než třiceti knih pro mládež. V řadě z nich se zabývá vážnými tématy, jako je holocaust, nevléčitelné nemoci, rasismus, život v totalitní společnosti apod. Za svou tvorbu obdržela nespočet ocenění, je dvojnásobnou držitelkou významné literární Ceny Johna Newberyho, a to za romány *Spočítej hvězdy* (Argo, 2015) a *Dárce* (Argo, 2013). Argo v češtině kromě toho vydalo i další díly tetralogie běžně označované podle prvního dílu *Dárce*, a to *Hledání modré* (2016), *Posel v temném lese* (2020) a *Syn* (Argo, 2022).

Tove Janssonová

Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové. Světové proslulosti dosáhla svými dětskými příběhy o šťastné rodině muminků, které začala psát už ve 40. letech a široké oblibě dětí i dospělých se těší dodnes. Neměli bychom však pomíjet ani její tvorbu pro dospělé, ta čítá tucet svazků, ale čeští čtenáři zatím měli možnost přečíst si pouhé čtyři. Rozsahem spíše kratší, intimní a často autobiografická díla nezaprou poetickou duši Janssonové, její víru v důležitost umění ani lásku k přírodě.

Bláznivé léto

Ze švédštiny přeložil Libor Štukavec

Kdesi v moři vybuchla sopka a muminí údolí a jeho okolí je náhle pod vodou. Muminí rodina se sice uchýlí na střeche svého domu, ale je jim jasné, že tady spásu nenajdou. Osud jim nastěší poskytnou nové útočiště – po vodě připluje pozoruhodná stavba, jejíž pravá podstata musí být teprve vyjevena! Muminí se ocitají doslova a do písmene na prknech, která znamenají svět, na prknech, která k nim připlula neznámo odkud. Muminika se slečnou Ferkou zatknou policie, Šnupálek se stane mnohonásobným otcem a malá Mia pokouše Iva.

Cesta plná nebezpečí

Ze švédštiny přeložila Dagmar Hartlová

Zuzana není z muminiho údolí. Vlastně o něm nikdy ani neslyšela. Žije ale na strašně nudném místě a dala by nevim co za pořádnou katastrofu. A tak jí osud a Tove Janssonová vyjdou vstříc. Na stránkách *Příliš nebezpečné cesty* vás čekají nejen Kníkla s Písklou, Bambul, Čenich a Tiky, ale zejména strašné věci! Čenichovi dvakrát vzplane ocas a všichni dostanou strašnou rýmu. A to zdaleka není všechno. Zkrátka dostat se do muminiho údolí není vůbec snadná věc. Veršovaná kniha, ve které se potkáte se všemi svými oblíbenými, potěší každého milovníka muminů.

Již vyšlo

Kometa, Čarovná zima, Čarodějův klobouk, Kdo utěší Drobka, Jak to bylo dál, Muminek a noční dobrodružství, Muminek a narozeniny, Muminek a sníh, Tatínek a moře

nakladatelství argo

Populárně- -naučná a odborná literatura

68-83

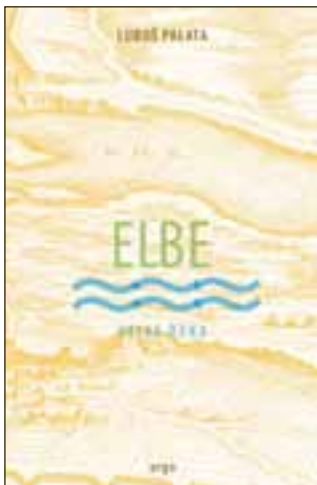

Luboš Palata

Luboš Palata (*1967), novinář a básník, občasný výtvarník. Povídky a básně psal už v osmdesátých letech, po listopadu 1989 se stal novinářem. Pracoval a pracuje pro největší české deníky, psal a píše pravidelně do zahraničí, například pro BBC, Svobodnou Evropu, Deutsche Welle nebo Gazetu Wyborczu. Získal několik českých i zahraničních novinářských cen, včetně ceny Ferdinanda Peroutky. Vydal dvě sbírky básní a během mnohaleté literární cesty podle Labe shromáždil materiál pro svou prozaickou prvotinu *Elbe*. Do jejího psaní vložil nejen třicetileté zkušenosti novináře píšícího o střední Evropě a česko-německých vztazích, ale také svá rozmanitá studia. Od politologie a mezinárodních vztahů přes katolickou etiku až po současné doktorské studium české historie. Po dvacítce objel většinu světa a našel se v novinářině, po třicítce se mu narodil syn, po čtyřicítce se mu povedlo oženit, po padesátce přijmout křest a před nedávnem se stát rytířem Řádu Božího hrobu jeruzalémského. Je otcem i dědečkem. Jak sám říká, k pocitu naplněného života mu chybí už jen napsat několik dobrých knih. A věří, že *Elbe* je první z nich.

Elbe. Velká řeka

Labe je Elbe. Elbe je cesta. Víc než tisíc kilometrů dlouhá cesta. Cesta snů z Čech k moři, k oceánu. Elbe je řeka Čechů a Němců, Němců a Slovanů, Západu a Východu. Tepna, která spojuje českou kotlinu, Čechy, Böhmen s okolním světem, kam se prodrala Českou branou v hradbách našich hor. Elbe je příběh, příběh nás lidí kolem řeky. Tisíc a více let příběhů, které jsme žili. Které žijeme dodnes, spojení s touto řekou. Příběhů velkých, malých, krvavých, vznešených, tragických, svatých, krásných, nadějných, beznadějných i snových. Elbe je řeka příběhů. A tato kniha je vypráví.

Mexikopedie 3

Také třetí díl *Mexikopedie* je kniha pro duše neposedné a toužící po dalekých horizontech dobrodružství. Kniha, která vás zavede na ta nejvzdálenější místa Mexika a všemi smysly vás vtáhne do příběhu, jako byste stáli autorce po boku. Kniha, která mění životy nejen svých protagonistů, ale inspiruje čtenáře, aby se sami zvedli z pohovky. Kniha, která dala dohromady komunitu tisíců fandů Mexika, jejichž nejtvrdší jádro si říká mexikopediáni. Kniha, kterou chcete číst, i když vás Mexiko nikdy nezajímalo. Ale pozor, čtení *Mexikopedie* vzbuzuje neodvratné touhy okamžitě nakupovat letenky do těch nejvzdálenějších koutů planety!

Stejně jako v přechozích dvou dílech *Mexikopedie* autorka přináší 27 abecedně řazených fenoménů: například přijdeme na kloub kouzlu kovbojského umění charrería, ochutnáme tu nejvoňavější kávu z Veracruz, dech se nám zatají při nebezpečných skocích do vodního oka v Acapulcu nebo najdeme poklad ve voňavé truhlici z Olinalá.

Již vyšlo

Mexikopedie, Mexikopedie 2

Eva Kubátová

Eva Kubátová (*1985) je vášnivá degustátorka mexické gastronomie, sběratelka mexických podivností a civilní profesí historička a překladatelka. Nejen tyto tři popisy spojují Evu Kubátovou, která roku 2013 zapustila se svou česko-mexickou rodinou kořeny v historickém srdci Mexico City. Své mexické glosy publikuje v časopisech *Lidé a Země* a *Koktejl*, nejčastěji ji pak potkáte na sociálních sítích Mexikopedie, v reportážních videích z jejích cest a na blogu www.mexikopedie.cz. Nejvděčnější je však za setkání na stránkách knih *Mexikopedie* či ještě lépe naživo při přednáškách o Mexiku s nečekaným rozuzlením.

Pleteme si muminy – ponožky

Z angličtiny přeložila Eva Volenová

Muminkova maminka díky své kabelce vyřeší sebevětší patálii a pro všechny případy v ní nosí i náhradní pár ponožek, které sama upletla na verandě za dlouhých letních večerů. Každý hotový pár hřeje stejně jako její objetí a vy teď sobě a svým blízkým můžete vyrobit vlastní.

V knize najdete 29 návodů na vyplétané kousky inspirované kouzelným světem Tove Janssonové. Publikace vám poradí, jak zvolit přízi a uplést pár, který dokonale padne. Pomocí písemných pokynů i schémat vás poté bezpečně provede celým pletením, aby se vám ze žonglování s jehlicemi a počítání ok nezatočila hlava. Propracované vzory od finských designerek hýří barvami, vyberou si z nich malí i velcí, a jakmile je obléknete, otevrou se vám dveře do muminiho údolí, kde na vás za každým rohem číhá dobrodružství.

Umění a jeho díla

Z angličtiny přeložila Aneta Benešová

Klasická Wollheimova úvaha o umění zvažuje zásadní otázky, které se týkají reprezentace, výrazu, stylu, významu umělcova záměru a historické povahy umění. Přestože text vyšel poprvé v roce 1968, je dodnes vnímavým a podmanivým uvedením do filosofických otázek spojených s uměleckými díly a s klíčovou úlohou, jakou hrají v naší kultuře a společnosti. Díky autorově porozumění teorii umění, kritice, vnímání a povaze estetické hodnoty je tato práce jedním z nejlivnějších děl o estetice, která se ve dvacátém století objevila.

Richard Arthur Wollheim

Richard Arthur Wollheim (1923–2003) byl britský filosof známý svými originálními pracemi o mysli a emocích, zejména ve vztahu k výtvarným uměním, zvláště malbě. Od roku 1992 až do své smrti předsedal British Society of Aesthetics.

Jan Kaliba

Jan Kaliba je dlouholetým reportérem Českého rozhlasu. Šest let (2017–2023) působil coby zpravodaj v USA a okolních zemích. Jeho reportáže ze Severní Ameriky dvakrát po sobě zvítězily v mezinárodní kategorii Reportáž na festivalu rozhlasové tvorby Prix Bohemia Radio. Před odjezdem do Washingtonu víc než deset let působil jako sportovní reportér a komentátor Radiožurnálu. Je držitelem ocenění Novinářská křepelka pro mladé žurnalisty do 33 let. Jeho reportáž o pádu lyžaře Ondřeje Banka na MS 2015 se dostala mezi deset nejlepších v celosvětové soutěži AIPS Sport Media Awards. Spoluzaložil a pět let pomáhal vést a rozvíjet čtvrtletník pro fotbalovou kulturu *Fotbal Club*. V současnosti se kromě USA a sportu tematicky věnuje především problematice změny klimatu.

Zápas o Ameriku

Trumpovci a ti druzí

Poznejte současné Spojené státy americké a zápas o jejich i naši budoucnost skutečně zevnitř. Jak přemýšlejí příznivci Donalda Trumpa a proč mu propadli? Jak na své americké občanství nahlíží původní domorodí obyvatelé? Proč potomci černošských otroků mluví o přetrvávajícím systémovém rasismu? Co prožívají ti, kdo se do USA snaží dostat přes jižní hranici? Autor se coby zpravodaj Českého rozhlasu šest let v terénu zaměřoval právě na tyto „hlasy Ameriky“ a nechává je promluvit daleko nad rámec běžného zpravodajství. V knize najdete i příběhy, které ve zvukové podobě dva roky po sobě zvítězily v mezinárodní kategorii Reportáž na festivalu rozhlasové tvorby Prix Bohemia Radio.

Mezi mlýnskými kameny

Gaza a její příběh

ilustrační obrázek

Světlem zmítaným ruskou agresí proti Ukrajině a světovému pořádku otrásla 7. října 2023 neslýchaně brutální agrese palestinských islamistů proti Izraeli. Vypukla nová válka, jejíž děsivá váha dopadla převážně na Gazu a jejich dva a čtvrt milionu obyvatel. Vůbec nejničivější z arabsko-izraelských konfliktů zdevastoval nevelké území jižní Levanty. Po stopách jeho historie se vydává známý blízkovýchodní reportér a autor reportážních bestsellerů Jakub Szántó.

V přímořské oblasti rozlohou menší než Praha odhaluje kořeny pestré kulturní směsi, která tu mezi mlýnskými kameny prastarých civilizací, novějších říší i nejnovějších dějin za poslední milénia vznikla. Díky bohatým osobním zkušenostem v časech míru i válek, a především prostřednictvím desítek osobních vazeb představuje portrét společnosti, která proslula unikátní barvitostí, odolností a soudržností. V časech vypjaté společenské diskuse nabízí kniha nezaujatý a poučený reportážní pohled.

Již vyšlo

Za oponou války, Z Izrastiny s láskou, Putinova válka

Jakub Szántó

Jako televizní reportér pracuje od roku 1999. Původně začínal na TV Nova, v roce 2006 přešel do České televize. Mezi lety 2013 a 2018 působil jako její první stálý zpravodaj na Blízkém východě, na který se ve své kariéře soustředil. Na zpravodajském postu pobýval se svou ženou, novinářkou a úspěšnou televizní scenáristkou Lenkou Szántó, a syny Eliášem a Benjaminem. Je laureátem Novinářské ceny 2014 za zpravodajské pokrytí majdanské revoluce na Ukrajině a od roku 2017 také nejprestižnější novinářské Peroutkovy ceny. Za svou literární prvotinu *Za oponou války* (Argo, 2018), která popisuje zkušenosti z válek, převratů a revolucí, obdržel v roce 2019 cenu Magnesia Litera. Vystudoval na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a moderní dějiny na Středoevropské univerzitě v Budapešti. Studia ukončil doktorátem z moderních dějin na Univerzitě Karlově.

Jan Horník

Historik a politolog, od roku 2013 pracuje v Ústavu pro studium totalitních režimů. Spolupracoval s řadou médií (měsíčník Babylon, Hospodářské noviny, Český rozhlas), spolupracoval na tvorbě seriálu Příběhy dvacátého století. Je autorem knihy *Proč holocaust – Hitlerova mesianistická vražda* (2009).

Západ musí být zničen

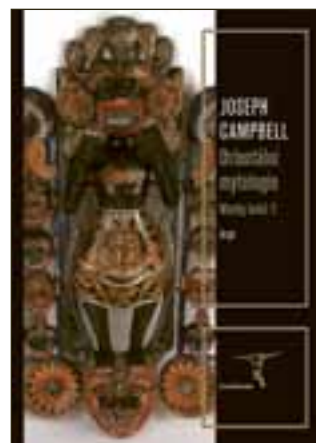

Když před třemi desetiletími začal Alexandr Dugin propagovat obnovu eurasijského impéria, jeho ideje se zdály okrajové. V éře vlády Vladimíra Putina, kterého Dugin považuje za klíčovou osobu současných ruských i světových dějin, už není radno Dugina přehlížet. Jeho vize se naplňují rychleji, než bychom si přáli. V útlé knížce sice nelze plně obsáhnout Duginovu čtvrtou politickou teorii, jejíž založení sahá až k Martinu Heideggerovi, ale už to, že porozumíme teoretickému pozadí Duginových názorů, nám poskytne vodítko, jak chápat jeho na první dojem chaotická a radikální prohlášení, která ústí až ve vizi třetí světové války, zničení Západu a obnovení velkoruské slávy. Jan Horník ve své knize ukazuje, že Putinovy světovládné plány nejsou jen výrazem jeho velikášství, ale stojí za nimi propracovaná ideologie tzv. eurasianismu, podle které má Rusko dějinnou úlohu sjednotit národy a ukončit hegemonii Západu. Vychází ve spolupráci s ÚSTR

Masky bohů 2

Orientální mytologie

Přeložily Jana Novotná, Magdalena Řezáčová

Poté, co Campbell v prvním svazku pod titulem *Primitivní mytologie* prozkoumal samotné kořeny mýtů a vlivu mytologie na lidské chápání světa, se v tomto druhém svazku zabývá východní mytologií a jejím vývojem. Proniká do základních mýtů a lidových tradic, které se vyvinuly ve velkých filozofiích Egyptů a Sumerů, i do typických náboženství Indie, Číny a Japonska, tedy hinduismu, buddhismu, taoismu a šintoismu. Zatímco západní náboženství se zabývají dualitou dobra a zla, východní náboženství se zaměřují na příslib věčného života. Svazek *Orientální mytologie* pak zkoumá, jak se východní náboženství projevila v odlišných způsobech myšlení a vyjadřování.

Již vyšlo

Masky bohů 1

Připravujeme

Masky bohů 3, 4

Joseph Campbell

Joseph Campbell (1904–1987) byl americký spisovatel a pedagog známý především svou prací na poli srovnávací mytologie. Vystudoval Kolumbijskou univerzitu, kde se specializoval na středověkou literaturu, ve studiu pokračoval v Paříži a Mnichově. Přednášel na Canterbury School a poté na Sarah Lawrence College. Ve 40. a 50. letech spolupracoval na překladech upanišad a Rámakrišnova evangelia. Kromě toho redigoval díla německého učenice Heinricha Zimmera o indickém umění, mýtech a filozofii. Jeho první vlastní dílo *Tisíc tváří hrdiny* vyšlo v roce 1949. Hned po vydání se mu dostalo příznivého přijetí a časem se stalo uznávanou klasikou. Je autorem monumentální série *Masky bohů*, jež vycházela v letech 1956–1968. Rok po jeho smrti představil televizní moderátor Bill Moyers Campbellovy názory milionům diváků v cyklu rozhovorů nazvaných *Síla mýtu*.

Andrew Pontzen

Andrew Pontzen je kosmolog; působil na řadě britských univerzít, momentálně na University College v Londýně. Vymýšlí, navrhuje a programuje počítačové simulace modelující dlouhodobé procesy, které nelze v kosmu přímo pozorovat – miliony let trvající pohyby a střety galaxií a černých děr i vznik samotného vesmíru. Je rovněž autorem široce používaného softwaru, který tyto simulace používá.

„Proměňuje a rozšiřuje naše porozumění vesmíru, to vše v podivuhodně lehkém podání.“

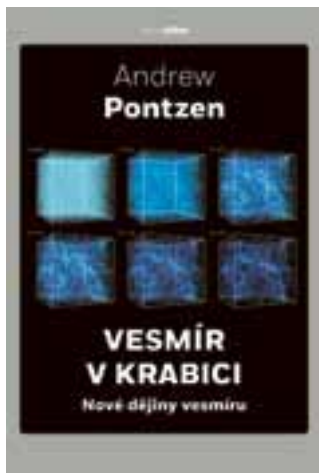
The Times

„Hluboké úvahy o lidské snaze porozumět vesmíru.“

Science

Vesmír v krabici

Z angličtiny přeložil Jan Klíma

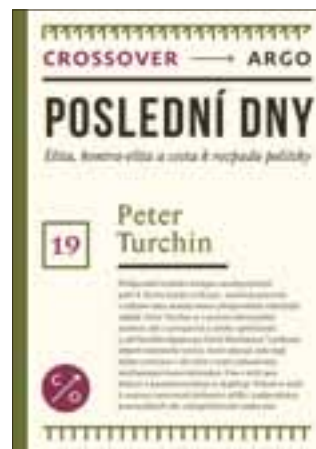
Metoda simulací vznikla pro modelování složitých a komplexních systémů – původně jako nástroj pro popis dění v atmosféře a předpověď počasí, který se stále zpřesňuje a zdokonaluje. Simulace jsou používány i pro popis dějů v tom největším systému vůbec: našem vesmíru. Autor vysvětluje, jak bylo možné s jejich pomocí vysvětlit úlohu temné hmoty a energie či vývoj galaxií a černých děr i jiné objekty a procesy, které se nedají pozorovat přímo. Z těchto simulací pak vycházejí předpovědi, které je možné matematicky či přímým pozorováním ověřit a vyjít z nich při dalším bádání. Pontzen, sám autor softwaru počítačových simulací, popisuje, jak se tato metoda vyvinula v neobyčejně účinný nástroj, který hraje v dnešní kosmologii zásadní roli.

Vydáváme ve spolupráci s nakladatelstvím Dokořán.

Poslední dny

Elity, kontra-elity a cesta k politickému rozpadu

Z angličtiny přeložil Marek Tomeček

Předpovědi brzkého kolapsu neodmyslitelně patří k životu každé civilizace, možnost pracovat s velkými daty dodala těmto předpovědím vědeckější základ. Peter Turchin se s pomocí ohromného souboru dat o prosperitě a zániku společností v časovém rozpětí 10 000 let („od Horního Egypta po Dolní Manhattan“) pokouší objevit statistické vzorce, které ukazují, kde mají lidské civilizace v éře měst a států zabudovány mechanismy vlastní destrukce. Dva z nich jsou klíčové a komplementárně se doplňují. Pokud se totiž k rostoucí nerovnosti bohatství přidá i nadprodukce potenciálních elit, celospolečenské snahy stát se bohatou elitou jsou stále zběsilejší. Frustrovaní aspiranti na elitu poté využívají lidovou nelibost k tomu, aby se obrátili proti zavedenému řádu. Autor současně stále doufá, že komplexní matematika může budoucí nestabilitu společností nejen odhalit, ale také jí zabránit.

Peter Turchin

Peter Turchin je vědec zabývající se komplexitou v oblasti historických společenských věd a patří mezi zakladatele nového oboru s názvem kliodynamika (<http://peterturchin.com/cliodynamics/>). Jeho výzkum se zaměřuje na sociální a kulturní evoluci, hospodářské dějiny, kliometrii a matematické modelování dlouhodobých sociálních procesů. Založil a spravuje databázi Seshat – masivní sadu dat kulturní evoluce, shromažďující obrovské množství poznatků o minulých lidských společnostech, které společně uchovávají tisíce historiků a archeologů. Je vedoucím projektu „Sociální komplexita a kolaps“ v rámci Complexity Science Hub ve Vídni, emeritním profesorem evoluční biologie na University of Connecticut a vědeckým pracovníkem na School of Anthropology na University of Oxford.

Jason Brennan

Jason Brennan (*2007) je profesorem strategie, ekonomie, etiky a veřejné politiky na McDonough School of Business a profesorem filozofie na Georgetown University. Specializuje se na otázky na pomezí politiky, filozofie a ekonomie. Je autorem deseti knih, v nichž píše o teorii demokracie, etice hlasování, kompetenci a moci, svobodě a morálních základech konzumní společnosti. Ve své práci se zaměřuje na průnik normativní politické filozofie a empirických sociálních věd, zejména na otázky chování voličů.

Proti demokracii

Přeložil Vít Penkala

Autor v této kontroverzní knize tvrdí, že demokracie by měla být posuzována podle svých výsledků – a ty nejsou dostatečně dobré. Stejně jako mají obžalovaní právo na spravedlivý proces, mají občané právo na kompetentní vládu. Vinou toho, jak je nastaven systém voleb politického vedení, stávají se demokracie stále častěji vládou neznalých a iracionálně rozhodujících politiků, a přilíží často selhávají. Podíl na politické moci většiny voličů přináší jen málo užitku. Celá řada sociálněvědních výzkumů ukazuje, že možnost politické účasti paradoxně činí nezanedbatelnou část voličů iracionálnější a zaujatější. Vzhledem k tomuto chmurnému zjištění Brennan tvrdí, že nový systém vlády, který nazývá epistokracie neboli vláda znalých, může být lepším systémem než demokracie a že je možná na čase začít s tímto nápadem experimentovat.

Spin diktátoři

Největší diktátoři 20. století – Hitler, Stalin a Mao – vládli pomocí brutálních represí. Mnozí z nich také zavedli oficiální ideologii a izolovali své státy od okolního světa. V posledních desetiletích se však tvář diktatury změnila. Nová generace dobře oblečených a mediálně zdatných mocipánů přetváří autoritářskou vládu pro éru globálních vztahů. Namísto výročních průvodů a vězeňských táborů tito vůdci kontrolují své občany pomocí manipulace s informacemi a předstírání demokratických postupů. Stejně jako spin doktoři v demokraciích, i oni překrucují zprávy, aby získali podporu. Kniha sleduje vzestup takových „spin dictators“ po celém světě – mužů jako Hugo Chávez ve Venezuele, Vladimir Putin v Rusku a Viktor Orbán v Maďarsku. Ukazuje, jak se tito vládcí liší od zbývajících „diktátorů strachu“, jako jsou Kim Čong-un a Bašár al-Asad, i od takových mistrů hi-tech represe, jako je Si Ťin-pching. Kniha, založená na důkladném výzkumu, ale napsaná přístupným jazykem, se snaží rozluštit velkou politickou hádanku naší doby: jak mohou diktátoři přežít ve věku prohlubující se modernity. Naznačuje, proč tento nový typ diktatury vzniká, jak funguje, jaké hrozby takové režimy představují a jak se jim Západ může nejlépe bránit.

Sergej Guriev

Sergej Guriev je profesorem ekonomie a ředitelem postgraduálního studia ekonomie na Institutu d'études politiques v Paříži (Sciences Po). Je bývalým hlavním ekonomem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně a bývalým rektorem Nové ekonomické školy v Moskvě, než 30. dubna 2013 rezignoval a uprchl do Francie.

Daniel Treisman

Daniel Treisman je profesorem politologie na Kalifornské univerzitě v Los Angeles a spolupracovníkem Center for Advanced Studies in the Behavioral Sciences na Stanfordu. Je bývalým redaktorem časopisu *American Political Science Review* a autorem knihy *The Return: Russia's Journey from Gorbachev to Medvedev* a editor knihy *The New Autocracy: Information, Politics, and Policy in Putin's Russia*.

Roger Penrose

Roger Penrose (*1931) patří k nejvýznamnějším teoretickým fyzikům světa. Získal řadu ocenění, mj. Einsteinovu cenu za svůj podíl na rozvíjení obecné relativity a kosmologii. Je držitelem Nobelovy ceny za fyziku z roku 2020. Vydal řadu knih, např. *Povaha prostoru a času*, na které spolupracoval se Stephenem Hawkingem (česky *Argo a Dokořán* 2019), či *Cykly času* (Argo 2013). Je emeritním profesorem na Oxfordské univerzitě.

Móda, víra a fantazie

Přeložili Jiří Podolský a Pavel Cejnar

Nobelista Roger Penrose dal své knize, shrnující bádání v jeho oboru, záměrně provokativní název, který napovídá, jak se staví k některým proudům v moderní fyzice. Řeklo by se, že podléhání módě, slepá víra a čirá fantazie přece nemají v seriózním bádání co dělat. Penrose ovšem ukazuje, že vůči těmto vlivům nejsou imunní právě badatelé pracující na předních výspách moderní fyziky. Jakkoli fantazie či víra může vědce vést správným směrem, podle autora právě moderní odborníky na teorii strun, kosmologii či kvantovou mechaniku často svádí na scestí.

Knihu vydáváme ve spolupráci s nakladatelstvím Dokořán.

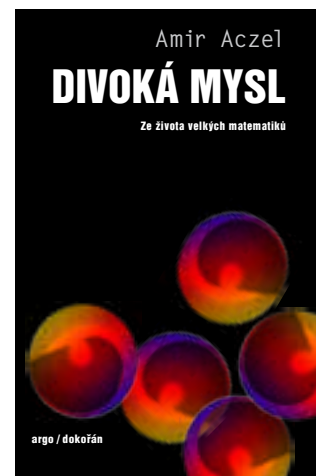
Amir Aczel

Amir Aczel (1950–2015) se narodil v Izraeli, vystudoval matematiku ve Spojených státech, kde později přednášel, mezi lety 2005 a 2007 například působil na Harvardově univerzitě. Napsal řadu populárně-naučných publikací o matematice a přírodních vědách a také dvě učebnice. Jeho kniha *Fermat's Last Theorem* (1996, Fermatův poslední teorém) se stala v USA bestsellerem, jako popularizátor vědy vystupoval v řadě televizních stanic. Česky mu vyšly knihy *Náhoda* (2004), *Umělec a matematik* (2008) a *Okamžik stvoření* (2012).

Divoká mysl

Ze života velkých matematiků

Z angličtiny přeložili Jiří Rákosník a Marie Urbanová

Matematici bývají vykreslováni jako podivíni, se kterými se člověk moc nepobaví, protože žijí ve vlastním myšlenkovém světě. Amir Aczel tuto veskrze mylnou představu vyvrací. Na pozadí pět tisíc let dlouhého příběhu matematiky vypráví pozoruhodné osudy myslitelů, kteří svými objevy významně přispěli k rozvoji přírodovědného poznání – od „kupeckých počtů“ po složité a hluboké teorie, bez nichž se moderní civilizace závislá na vyspělých technologiích neobejde. Ačkoliv jména jako Newton, Descartes, Eukleides, Fermat či Leibniz vzbuzují v mnoha lidech až posvátnou úctu, autor ukazuje, že tyto velikáni vědy byli běžnými smrtelníky a podléhali nejrůznějším vášním i slabostem. V historii matematiky tak narazíme na střelecké souboje, spiknutí, hrdinské činy, tajné spolky, zločiny, vzájemné nevraživosti i milostné aféry. Životní příběhy velkých matematiků byly pestré, často dramatické, někdy opravdu divoké. Jedno však měli společné: hnala je touha po poznání.

Knihu vydáváme ve spolupráci s nakladatelstvím Dokořán.

nakladatelství argo

Historická literatura

84–93

Julia Boydová

Julia Boydová (*1948) je zkušená badatelka a autorka několika knih založených na pečlivém studiu dobových pramenů (např. *A Dance with the Dragon: The Vanished World of Peking's Foreign Colony*; *The Excellent Doctor Blackwell: The Life of the First Woman Physician* či *Hannah Riddell: An Englishwoman in Japan*). Coby žena diplomata strávila několik let (1977–1981) ve Spolkové republice Německo. Byla členkou správní rady Winston Churchill Memorial Trust, v současnosti žije v Londýně.

Vesnice ve třetí říši

Jak se obyčejný život změnil s nástupem fašismu

Z angličtiny přeložil Robert Novotný

Intimní portrét německé vesnice, v němž autorka líčí pohnuté i zdánlivě obyčejné osudy bavorských venkovanů pod nacistickou nadvládou. Na základě osobních archivů, dopisů, rozhovorů a vzpomínek Boydová obnažuje jejich brutalitu i lásku, odvahu i slabost, čírnou apatii i smutek, naději, bolest, radost i zoufalství. Hrdiny této knihy jsou lidé ze všech společenských vrstev – lesníci, zemědělci, kněží a jeptišky, hostinští, nacističtí úředníci, váleční veteráni i členové nacistické strany, horalové, velkostatkáři, školáci, turisté a aristokraté. Boydová odhaluje osudy Židů, kteří přežili, i těch, kteří nepřežili; nacistického starosty, který se snažil chránit ty, jež režim pronásledoval. Je to příběh plný protichůdných zásad, tužeb i zmařených snů – v němž však nakonec zvítězí lidská odolnost. Příběh obyčejných lidských životů na křižovatce dějin.

Již vyšlo
Cestovatelé ve třetí říši

Guillaume de Machaut na dvoře Jana Lucemburského

Guillaume de Machaut (* 1377) je jedním z nejznámějších francouzských básníků a hudebních skladatelů 14. století. Již více než sto let je o něm známo, že působil na dvoře českého krále Jana Lucemburského (1296–1346) jako klerik, almužník, notář a sekretář a že tohoto prvního Lucemburka na českém trůně oslavoval ve své poezii. Okolnosti jeho dráhy dvorského úředníka a jeho básnické a skladatelské tvorby v Janových službách jsou však téměř neznámé. Cílem této knihy je ukázat, jakou podobu měla politická a kulturní dvorská reprezentace Jana Lucemburského ve frankofonních oblastech a jaké místo v ní zaujímala tvorba Guillauma de Machaut. Zvláštní pozornost je přitom věnována nejstaršímu dochovanému rukopisu s Machautovým dílem z počátku 50. let 14. století.

Ilustrační obrázek

Jana Fantysová Matějková

Jana Fantysová Matějková (*1976) je historička, která se odborně věnuje politickým a kulturním dějinám lucemburské doby. Vystudovala FF UK a pařížskou Sorbonnu. V současné době působí v Historickém ústavu AV ČR. Její nejvýznamnější prací je monografie o Václavovi, nejmladším synovi Jana Lucemburského: *Wenceslas de Bohême, un prince au carrefour de l'Europe, 1337–1383*.

Kronika Templáře z Tyru

Soumrak křižáckých států ve Svaté zemi

Z francouzštiny přeložila Helena Beguivinová

Třetí a nejdlejší část významné kroniky ze 14. století známé jako *Gestes des Chiprois* (Činy Kypřanů) pojednává o dějinách východního Středomoří od 30. let 12. století až do počátku 14. století. Jejím autorem je anonymní kyperský rytíř tradičně zvaný Templář z Tyru, který se pohyboval v blízkosti templářského mistra Viléma z Beaujeu, jemuž sloužil coby překladatel z arabštiny. Kronika líčí významné události v období od počátku 30. let 12. století až do roku 1309 na Východě, respektive 1314 na Západě. Autor často čerpá ze svých osobních zkušeností a věnuje se zejména posledním dnům pevninských křižáckých států, včetně pádu Akkonu v roce 1291 (jeho spis je jediným pramenem, v němž se zachovala očitá svědectví této katastrofy), a podává informace také o období po roce 1291. Dále zmiňuje různé události na Západě, včetně války Štaufů v Itálii, vzestupu a pádu Šimona z Montfortu v Anglii či nekonečných válek Janova a Benátek ve Středomoří. V neposlední řadě se autor zabývá i procesem s templáři ve Francii, který vyústil ve zrušení tohoto mocného řádu.

Odorik z Pordenone

O neznámých věcech čili Popis východních krajů

Z itaštiny přeložil Jiří Špaček

Středověký misionář, františkánský mnich Odoricus Boemus de Portu Naonis, česky častěji označovaný Odorik z Pordenone, v českých překladech díla tradičně také Oldřich, Čech z Furlánska či Čech z Pordenone (1271/1286 – 1331), je autorem díla, jehož název se obvykle překládá jako *Popis východních krajů světa*. Autor v něm barvitě a důkladně popisuje své misijní cesty do Persie a Číny, včetně Tibetu, v letech 1316–1330, do oblastí, jež byly v té době součástí mongolské říše. Text sepsaný (podle Odorikova diktátu) v dialektu byl záhy přeložen do latiny pod názvem *Odorichus de rebus incognitis*. Odorikův cestopis se brzy dočkal překladu do mnoha evropských jazyků a těšil se po staletí velké oblibě. Nové české vydání v moderním překladu vychází z edice Lucia Monaca a Giulia Cesara Testy (1986) podle prvního tištěného vydání z roku 1513.

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Ulinka Rublack

Ulinka Rublack (*1967) je německá historička, která se věnuje dějinám evropského raného novověku. Přednáší na Cambridge Centre for Gender Studies a je členkou cambridžské St John's College. Mezi její nejvýznamnější práce patří: *The Crimes of Women in Early Modern Germany* (1999); *Gender in Early Modern German History* (2002); *Dressing Up: Cultural Identity in Renaissance Europe* (2011); *The Oxford Handbook of the Protestant Reformations, Oxford Handbooks in History* (2016). Česky prozatím nebyla publikována žádná autorčina kniha.

Astronom a čarodějnice

Boj Johannese Keplera o svoji matku

Z němčiny přeložila Daniela Orlando

Ilustrační obrázek

Jan Kepler (1571–1630) je všeobecně znám především jako astronom, jenž sehrál nejdůležitější úlohu ve vědecké revoluci přelomu 16. a 17. století. Proslavil se svými objevy ohledně pohybu planet. V knize *Astronom a čarodějnice* ale nevystupuje pouze jako vědec, nýbrž především jako učenec, který se na vrcholu své kariéry pokusil v roce 1615 vyvinut svoji matku Kateřinu z obvinění z čarodějnictví. Samotný inkviziční proces trval dlouhých šest let a skončil matčiným propuštěním. Autorka pojala tento příběh jako způsob vhledu do proměňujícího se raně novověkého světa v německém protestantském prostředí. Rodinné drama je zde líčeno na okraji náboženských a politických konfliktů, jež uvrhly soudobou střední Evropu do všeobecného zmatku.

Kosmas

Ilustrační obrázek

Kronikář Kosmas byl jednou z nejvýznamnějších osobností českých dějin raného středověku. Jeho *Kronika Čechů* zprostředkovávala vzdělaným středověkým čtenářům představu o předkřesťanském, mytickém dávnověku, o počátcích křesťanství i o neklidné době přelomu 11. a 12. století. Kronice stejně jako jejímu autorovi se odborná historická literatura věnuje již více než dvě staletí. Kniha Martina Wihody na rozdíl od dílčích studií reprezentuje vsutku komplexní dílo, jehož cílem je všestranně ozřejmit důvody vzniku kroniky, Kosmův autorský záměr i jeho literární ambice. Zároveň však Wihoda promyšleně zasazuje Kosmův text do doby, kdy vznikl. Detailně přitom odhaluje, jak se dobové souvislosti promítaly do obsahu kroniky stejně jako hodnotových soudů, jež kronikář hlásal a vědomě prosazoval.

Martin Wihoda

Martin Wihoda (*1967) působí v Historickém ústavu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Zabývá se českými, moravskými a evropskými dějinami raného středověku. Je autorem několika desítek odborných studií, editorem mnoha českých i zahraničních sborníků a kolektivních monografií. Mezi jeho nejvýznamnějších samostatné práce patří: *Zlatá bula sicilská* (2005, německy 2012); *Vladislav Jindřich* (2007, 2019, anglicky 2015); *Morava v době knížecí: 906–1197* (2010); *První česká království* (2015).

Erik Gilk

Erik Gilk (*1973) je literární historik, který působí na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. K jeho nejvýznamnějších pracím patří *Prozaická zastavení* (2010); *Vítěz i poražený. Prozaik Ladislav Fuks* (2013); *Zápisky o próze české: kritické stati z let 2010–2017* (2019).

Martin Nodl

Martin Nodl (*1968) je historik, který působí v Centru mediévistických studií Filosofického ústavu AV ČR a na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze. K jeho nejvýznamnějších pracím patří *Dekret kutnohorský* (2010, německy 2017); *Středověk v nás* (2015, polsky 2019); *Konfliktní společnosti. Praha 15. století* (2023)

Jan Wiendl

Jan Wiendl (*1969) je literární historik, který působí na Filozofické fakultě Karlovy Univerzity v Praze. K jeho nejvýznamnějších pracím patří *Hledači krásy a řádu. Studie a skici k české literatuře 20. století* (2014); *Vizionáři a vyznavači. K otázce sepětí řádu umění a života v české poezii první poloviny 20. století* (2007).

Město a literatura

Ilustrační obrázek

Kolektivním monografie *Město a literatura* zprostředkovává více než dvacet pohledů na utváření literárních obrazů města v české i zahraniční literatuře od raného novověku po současnost, včetně doby covidové. Autoři ve svých esejích analyzují obraz města ve spisech J. A. Komenského, literátů 19. a 20. století, v próze, poezii i v dystopické literatuře propojené s vizualizací urbánního světa. Město zde vystupuje jako reálný prostor, stejně jako prostor vhodný k útěku, jako prostor odmítaný i vzývaný, jako prostor snů, iluzí, utopii či jako prostor hodný zavržení. Města ale rovněž v literatuře sloužila jako metafora, vzdálená reálným světům, jako opozitum vůči venkovu či jako pouhé slovo, po němž zůstávají jen nejrůznější vůně a chuti.

Kleió v bouři

České dějepisectví a jeho soupeři i spojenci v letech 1938–1945

Ilustrační obrázek

Kniha vychází z disertační práce, obhájené v roce 2020 na Masarykově univerzitě v Brně. Autor v ní analyzuje české dějepisectví v letech 1938–1945. Neomezuje se ale pouze na historiografii českou, neboť ji srovnává i s dějepisectvím sudetoněmeckým a slovenským, s všestranným důrazem na jejich vzájemné vztahy. Pozornost přitom věnuje institucionálnímu provozu historie v období protektorátu, k nižšímu trhu v této době či uplatňování historických témat v rozhlasu a denním tisku. Vedle toho se na historiografii v letech 1938–1945 dívá i biografickým prizmatem osudů jednotlivých aktérů, jež se mnohdy diametrálně lišily. Cílem autorovy práce je odhalit, jaké obrazy dějinné paměti historici zprostředkovali svým čtenářům a posluchačům. Spolu s tím se ale rovněž ptá, jak na to široká veřejnost v období protektorátu reagovala, jak historické obrazy recipovala a jak se sama často stávala aktivními tvůrci státní politiky paměti.

Tomáš Pánek

Tomáš Pánek (* 1986) vystudoval historii na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. V současné době působí v Českém rozhlasu a věnuje se rozhlasové historii.

Aczel Amir	83	Olde Heuvelt Thomas	48
Andersonová Gillian	11	Óniši Kóiči	54
Atkinsonová Kate	23	Onufer Petr	26
Atwoodová Margaret	6,7	Oyeyemi Helen	27
Bess Georges	56	Palata Luboš	70
Boydová Julia	86	Pamuk Orhan	14
Brennan Jason	80	Pánek Tomáš	93
Bunda Martyna	17	Penrose Roger	82
Campbell Joseph	77	Podprocký Mikuláš	53
Čepa Martin	60	Pontzen Andrew	78
Dagilė Inga	64	Riddell Chris	61
Eisner Will	52	Rooneyová Sally	10
Fantysová Matějková Jana	87	Rublack Ulinka	90
Fischer jr. Richard	60	Řihová Zuzana	37
Gilk Erik	92	Sagitarus Petr	43
Gospodinov Georgi	9	Semotamová Tereza	38
Guriev Sergej	81	Sommerová Romy	31
Haig Matt	63	Sorrentino Andrea	57
Hjorth Vigdis	22	Sosa Villada Camila	16
Holasová Aneta Františka	62	Stewart Paul	61
Horník Jan	76	Stower Adam	58, 59
Horowitz Anthony	44	Strnadová Anna	36
Hůla Jiří	34	Szántó Jakub	75
Hussar Jakub	51	Šanc Ondřej	40
Ishiguro Kazuo	24, 25	Štoflová Danka	29
Janssonová Tove	21, 66, 67	Tajrychová Ester	28
Jodorowsky Alejandro	56	Tolkien J. R. R.	46, 47
Jogheevová Magda	41	Triesman Daniel	81
Kago Šintaró	55	Turchin Peter	79
Kaliba Jan	74	Urban Miloš	12
Karika Jozef	13	Vargas Fred	42
Kästner Erich	20	Vecce Carlo	8
Kubátová Eva	71	Verecká Tereza	53
Kukačková Majka	39	Vinge Vernor	49
Lemire Jeff	57	Vrzalová Veronika	30
León-Portilla Miguel	33	Walliams David	58, 59
Lowryová Lois	65	Wiendl Jan	92
Marcinkevičius Marius	64	Wihoda Martin	91
Míková Marka	62	Wollheim Richard Arthur	73
Mišima Jukio	18	z Pordenone Odorik	89
Moore Alan	45	z Tyru Templář	88
Nodl Martin	92	Žadan Serhij	15
Novák Jan	35		
Nowak Jenny	32		

Beguivinová Helena	88	Štádlarová Anna	10, 16
Benešová Aneta	73	Štefelová Nikola	47
Bernstein David	9	Štěpán Petr	46
Cejnar Pavel	82	Štukavec Libor	66
Čermák Jan	47	Tomeček Marek	79
Drobek Aleš	49	Tomek Miroslav	15
Grečnerová Barbora	22	Urbanová Marie	83
Hartlová Dagmar	67	Vinšová Kateřina	42
Holková Oborná Ludmila	33	Volenová Eva	72
Holý Petr	54	Volhejnová Veronika	23, 58, 59
Charvátová Anežka	19	Žáček Milan	48
Johnová Lucie	44		
Kamenická Renata	24		
Klabanová Kateřina	6		
Klíčník Richard	57		
Klíma Jan	78		
Klimentová Eva	7		
Kolouchová Barbora	17		
Korecká Lucie	28		
Králová Kristýna	28		
Křesťanová Dominika	7, 63, 65		
Křivánková Anna	55		
Kučera Petr	14		
Levora Jan	18		
Marková Vlášková Tereza	11		
Nagy Ladislav	27		
Novotná Jana	77		
Novotný Robert	86		
Orlando Daniela	90		
Penkala Vít	80		
Podaný Richard	45, 52		
Podolský Jiří	82		
Popiolek Jiří	13		
Pošustová-Menšíková Stanislava	46		
Pošvicová Zdenka	25		
Přívozníková Pavla	8		
Půček Michael	20		
Rákosník Jiří	83		
Řezáčová Magdalena	77		
Satrapa Holá Jana	21		
Sedláčková Anna	64		
Sobotová Lenka	31		
Somogyi Viola	61		
Špaček Jiří	89		

ARGO, spol. s r. o.
Milíčova 13, 130 00 Praha 3

☎ **222 781 601**
✉ **argo@argo.cz**
🌐 **www.argo.cz**

Ředitel

Milan Gelnar
milan.gelnar@argo.cz

Programová ředitelka

Hana Gelnarová
☎ 222 781 361
✉ hana.gelnarova@argo.cz

Jednatel

Jiří Michek
☎ 226 519 376
✉ jiri.michek@argo.cz

Redakce

Veronika Chaloupková
italská literatura, beletrie
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Richard Klíčnik
edice Argomiks a Bibliofilie
☎ 222 783 513
✉ richard.klicnik@argo.cz

Martina Mašínová
česká a španělsky psaná literatura
☎ 273 132 173
✉ martina.masinova@argo.cz

Magdalena Moravová
historická literatura
☎ 273 132 176
✉ magdalena.moravova@argo.cz

Martin Nodl
historická literatura
☎ 222 781 597
✉ martin.nodl@argo.cz

Petr Onufer
angloamerická literatura, edice AAA, poezie
☎ 273 132 174
✉ petr.onufer@argo.cz

Vít Penkala
beletrie, populárně-naučná literatura
☎ 222 780 184
✉ vit.penkala@argo.cz

Alena Pokorná
literatura pro děti a mládež,
německy psaná literatura
☎ 273 132 177
✉ alena.pokorna@argo.cz

Markéta Šnoblová Nová
beletrie, edice Mýty, pohádky a legendy,
Rodičovství
☎ 222 780 190
✉ marketa.snoblova@argo.cz

Martin Šust
edice Fantastika
✉ martin.sust@argo.cz

Ivana Tomková
frankofonní literatura
☎ 222 782 265
✉ ivana.tomkova@argo.cz

Miloš Urban
beletrie a populárně-naučná literatura
☎ 222 783 514
✉ milos.urban@argo.cz

Oldřich Vágner
edice Crossover
✉ oldrich.vagner@argo.cz

Hana Zahradníková
anglofonní a severské literatury
☎ 273 132 173
✉ hana.zahradnikova@argo.cz

Redakce technická

Milan Dorazil
☎ 222 782 260
✉ milan.dorazil@argo.cz

Saša Švolíková
☎ 222 781 608
✉ sasa.svolikova@argo.cz

Daniela Danielová
☎ 222 781 608
✉ daniela.danielova@argo.cz

Redakce výtvarná

Pavel Růt
☎ 222 781 606
✉ pavel.rut@argo.cz

Saša Švolíková
☎ 222 781 608
✉ sasa.svolikova@argo.cz

PR a propagace

Zdenka Křikavová
☎ 222 781 601, 733 650 762
✉ zdena.krikavova@argo.cz

Ulrika Horáková
☎ 222 783 513, 724 182 323
✉ ulrika.horakova@argo.cz

Jan Křikava
grafik, sociální síť
☎ 773 133 623
✉ jan.krikava@argo.cz

Jakub Gelnar
asistent propagace
✉ jakub.gelnar@argo.cz

Odbyt

Pavel Krummer
☎ 222 783 512
✉ pavel.krummer@argo.cz

Zahraníční práva

Markéta Matusková
nákup práv
☎ 273 132 175
✉ marketa.matuskova@argo.cz

Veronika Chaloupková
prodej práv
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Gabriela Kiszová
nákup práv
☎ 222 782 262
✉ gabriela.kiszova@argo.cz

Účetní oddělení

Jana Kühnlová
☎ 222 782 147
✉ jana.kuhnlova@argo.cz

Marie Bardisalová
☎ 222 780 191
✉ marie.bardisalova@argo.cz

Distribuce

KOSMAS
Za Halami 877, 252 62 Horoměřice
☎ 226 519 400
✉ odbyt@kosmas.cz, www.kosmas.cz

Ediční plán 2024
červenec–prosinec

Nakladatelství Argo

Milíčova 13
130 00 Praha 3
www.argo.cz

Ilustrace na obálce © Jan Augusta, 2024
Grafická úprava © Jan Augusta, 2024

Historická detektivka z renesanční Florencie

